

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av foderlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att foderlagen ändras med anledning av Europeiska kommissionens anmärkning till Finland 2011 speciellt angående bestämmelserna om handel med foder på den inre marknaden. Lagens tillämpningsområde ändras så att det omfattar ämnen som används i vetenskapligt syfte i utfodringsexperiment av produktionsdjur och som inte har godkänts som tillsatsämne för ändamålet i fråga. Foderföretagare ska enligt förslaget låta undersöka de egenkontrollprover som lagstiftningen förutsätter och som tagits med tanke på salmonella i ett

godkänt egenkontrolllaboratorium, ett officiellt laboratorium eller ett laboratorium utsett av Livsmedelssäkerhetsverket. Dessutom föreslås det i lagen ändringar som härrör från ändringar i Europeiska unionens lagstiftning och i nationell lagstiftning.

Lagen avses träda i kraft våren 2014. Enligt förslaget ska de laboratorier som undersöker de egenkontrollprover av salmonella som lagstiftningen förutsätter få en övergångstid. Dessa laboratorier ska vara godkända inom ett och ett halvt år från ikraftträdandet av lagen.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis	3
1.2 Bedömning av nuläget	3
2 PROPOSITIONENS MÅL OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
2.1 Mål.4	4
2.2 De viktigaste föreslagen	4
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	4
3.1 Konsekvenser för myndigheterna	4
3.2 Konsekvenser för företagen	5
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	6
4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	6
4.2 Yttranden och hur de har beaktats	6
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAG	10
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	15
3 IKRAFTTRÄDANDE	16
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	16
LAGFÖRSLAG	18
Lag om ändring av foderlagen	18
BILAGA	29
PARALLELLTEXT	29
Lag om ändring av foderlagen	29

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge**1.1 Lagstiftning och praxis**

Foderlagen (86/2008) gäller foder och foderhantering, foderföretagare samt kontrollen i alla stadier av produktions-, framställnings- och distributionskedjan, från primärproduktionen av fodret tills det släpps ut på marknaden och används. Lagstiftningen syftar till att säkerställa att det på marknaden endast finns foder som uppfyller kraven och är oförfalskade, av god kvalitet och säkra samt lämpliga för sitt ändamål. I de förordningar som har utfärdats av jord- och skogsbruksministeriet med stöd av denna lag ges detaljerade bestämmelser om märkning av foder, om bedrivande av verksamhet inom foderbranschen samt om tillsynen över hur lagstiftningen följs.

Foderlagen tillämpas inte på foder som används i produktionsexperimenten i forskningslaboratorier eller i djurförsök vid försöksdjursanläggningar. Det har dock framkommit behov av närmare reglering till vissa delar när det gäller sådana icke-godkända fodertillsatser som används vid experimenten i vetenskapligt syfte i utfordringen av produktionsdjur.

I foderlagen ingår det en bestämmelse om handeln med foder på den inre marknaden, enligt vilken högriskfoder från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen ska anmälas till Livsmedelssäkerhetsverket (nedan kallat Evira) innan partiet införs till Finland. I juli 2011 konstaterade Europeiska kommissionen i sin anmälan till Finland (2011/114/FIN) att detta förfarande och därmed sammanhängande myndighetsprovtagning står i strid med bestämmelserna om fri rörlighet för varor. Med anledning av kommissionens anmälan ändrades jord- och skogsbruksministeriets reglering på lägre nivå redan 2012 (Jord- och skogsbruksministeriets förordning om bedrivande av verksamhet inom foderbranschen 548/2012). Enligt förordningen i fråga ansvarar foderföretagarna för provtagningen i handeln med foder på den inre marknaden i enlighet med sin riskbaserade plan för egenkontroll.

Bestämmelser om bestämning av foderföretagarnas egenkontrollprover finns inte i gällande foderlag.

1.2 Bedömning av nuläget

Foderlagstiftningen har i stor utsträckning harmoniserats inom Europeiska unionen. Nationellt är det fortfarande möjligt att reglera bland annat om fodrets energi- och proteinvärden, om användningen av icke-godkända fodertillsatser vid djurförsök i forskningsanläggningar och om ersättning av skador. Det är också möjligt att reglera nationellt om de mikrobiologiska kriterierna för foder av vegetabiliskt ursprung, eftersom kommissionen tills vidare inte har utfärdat närmare bestämmelser i den frågan. På uppdrag av kommissionen uppdaterar näringen som bäst anvisningarna för god foderhygienpraxis i samband med salmonella. Detta ger indicier om att kommissionen inte heller har för avsikt att reglera i frågan.

Foderföretagarnas provtagning inom ramen för egenkontrollen ökar bland annat i och med att tillsynsansvaret för proverna i handeln på den inre marknaden i första hand flyttas över till företagen själva. Det har följaktligen blivit mera ändamålsenligt att utfärda närmare bestämmelser om provbestämningar. I foderlagen finns det ingen bestämmelse om ackrediterade eller bedömda laboratorier i egenkontrollen. En del företagare gör emellertid redan i dagsläget bestämningar av sina egenkontrollprover i ackrediterade laboratorier.

Det har förekommit oklarheter i tolkningen av skadeståndsbestämmelsen framför allt bland foderföretagarna. Tillämpningen av bestämmelsen har aktualiserats under de senaste åren i samband med att fall med felaktigt foder har utretts. Utifrån en enkät som jord- och skogsbruksministeriet utförde bland foderföretagarna i januari 2012 gjordes observationen att det för en betydande del av företagen förblivit oklart vad som varit avsikten med bestämmelsen. Det fanns också oklarheter kring ansvarets vidd, hur bestämmelsen är tillämplig i förhållandena mellan olika aktörer samt hur tvingande den är och

om möjligheten att förbigå skadeståndsansvaret genom avtal.

Europeiska kommissionen har i maj 2013 utfärdat ett förslag till lagstiftning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (nedan kontrollförordningen) och till våren 2014 väntas ett förslag till ändring av rådets direktiv om fastställande av villkor för framställning, utsläppande på marknaden och användning av foderläkemedel inom gemenskapen (90/167/EEG).

2 Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1 Mål

Propositionen syftar till att reformera foderlagen så att den är förenlig med Europeiska unionens lagstiftning om handeln på den inre marknaden. I lagen görs samtidigt aktuella uppdateringar utifrån nationella behov.

2.2 De viktigaste föreslagen

Det är meningen att lagen ska ändras så att den är förenlig med Europeiska unionens lagstiftning om handeln på den inre marknaden genom att bestämmelsen som har reglerat anmälningsskyldigheten och myndigheternas provtagning inom handeln med foder på den inre marknaden stryks och en bestämmelse om att utse utländska laboratorier läggs till. Det föreslås att lagens tillämpningsområde utvidgas så att det i tillämpliga delar också omfattar sådana ämnen som används som fodertillsatser i utfodringsexperimenten av produktionsdjur och som inte har godkänts i Europeiska unionen. Vidare föreslås i lagen en reglering om de laboratorier där foderföretagarnas egenkontrollprover av salmonella som lagen förutsätter ska undersökas. Enligt lagförslaget utfärdas bestämmelser på lägre nivå genom förordning av statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Konsekvenser för myndigheterna

Som en ny uppgift ska Evira enligt förslaget ansvara för handläggningen av tillståndsansökningsexperiment för ämnen som används i vetenskapliga experiment som fodertillsatser för produktionsdjur och som inte har godkänts för ändamålet i fråga. När handlägningsprocesserna startas uppstår det till en början arbete med att utarbeta anvisningar och ansökningsblanketter. Antalet egentliga tillståndsansökningar förväntas uppgå till endast ett fåtal per år, eftersom det i Finland finns så få som tillverkar eller utvecklar tillsatsämnen, experimenten som görs med produktionsdjur är rätt dyra och forskningsresurserna, såsom antalet experimentplatser, är begränsade. Arbetsmängden i Evira uppskattas till högst 1 månadsverke per år. I jord- och skogsbruksministeriets förordning om Livsmedelssäkerhetsverkets avgiftsbelagda prestationer (1056/2012) bör en avgift för denna prestation läggas till.

En annan ny uppgift som tillkommer för Evira är att godkänna foderföretagarnas egenkontrolllaboratorier och att utse dem när det är fråga om ett utländskt laboratorium. Godkännandeskyldigheten ska gälla laboratorier som gör bestämningar av foderföretagarnas egenkontrollprover av salmonella som lagstiftningen förutsätter. Evira ska bereda utlåtandebegäranden som behövs för verkets interna förfarande samt beslutet till den sökande. Handläggningen av en enskild ansökan om godkännande beräknas ta 2 månader i anspråk. Uppskattningen är att det kommer in ett par nya godkännandean sökningar under det år som följer på lagens ikraftträdande och därefter sporadiskt. Evira uppskattar att arbetsmängden för detta uppgår till högst 1,5 månadsverken under det första året. Också handläggningen av foderföretagares ansökningar om att utse laboratorier leder till en liten ökning av arbetsmängden. Det beräknas komma in endast enstaka ansökningar om att utse laboratorier, eller inga alls. I jord- och skogsbruksministeriets förordning om Livsmedelssäkerhetsverkets avgiftsbelagda prestationer bör en avgift för dessa prestationer läggas till.

I någon mån bedöms Eviras arbetsmängd också öka av upprätthållandet av kontrollregisteruppgifterna för godkända egenkontrolllaboratorier och utsedda laboratorier samt av tillsynsskyldigheten över godkända laboratorier. Till jord- och skogsbruksministeriets förordning om Livsmedelssäkerhetsverkets avgiftsbelagda prestationer bör en avgift för denna prestation läggas till.

Myndigheterna får nya uppgifter också av uppgiftsregistreringen i anknytning till egenkontrollen av salmonella. Denna uppgift blir dock konkret först längre fram när programmen för insamling av uppgifter mellan laboratorerna och Evira är tillräckligt sofistikerade.

3.2 Konsekvenser för företagen

Evira har för avsikt att debitera den sökande för kostnaderna för handläggningen av ansökan om tillstånd för ämnen som i vetenskapliga experiment används som fodertillsatser för produktionsdjur och som inte har godkänts för ändamålet i fråga. Avgiften för tillståndsbeviljandet kan till beloppet jämföras med avgiften som debiteras foderföretagaren för godkännandebeslutet, vilken enligt gällande förordning av jord- och skogsbruksministeriet om Livsmedelssäkerhetsverkets avgiftsbelagda prestationer är 62 euro. Ytterligare får Evira av den sökande ta ut en timbaserad avgift för den handläggnings- och utvärderingstid som ansökningsunderlagen kräver. Dessa avgifter är små i jämförelse med de totala kostnaderna ett experiment medför och utgör därför inte något hinder för att utföra experimentet.

Den föreslagna skyldigheten att analysera egenkontrollprover av salmonella som lagstiftningen förutsätter i ett ackrediterat eller utvärderat laboratorium medför betydande kostnader för foderföretagare i situationer där dessa provbestämningar i dagsläget görs i ett sådant nationellt, annat än ackrediterat laboratorium för vilket det framöver kommer att ansökas om ackreditering eller utvärdering. Enligt en beräkning av Mätteknikcentralens ackrediteringstjänst FINAS kostar ackrediteringen av ett laboratorium under de första fyra åren inalles ca 25 000 euro utgående från arbets- och näringsministeriets förord-

ning (1014/2013) om ändring av 4 § i arbets- och näringsministeriets förordning om mätteknikcentralens avgiftsbelagda prestationer. Summan består under det första året av ansökningsavgiften, grundavgiften, avgiften för ett utvärderingsbesök samt beslutsavgiften och under de tre följande åren av den årliga grundavgiften och kostnaderna för ett utvärderingsbesök. Gäller det ett förfarande för bedömning av kompetensen hos ett laboratorium, där bedömningen ska göras minst vart tredje år, blir kostnaden inalles ca 15 500 euro. Under det första året uppkommer summan på samma sätt som när det gäller ett ackrediterat laboratorium, under det andra och tredje året uppstår inga kostnader. Under det fjärde året måste laboratoriet utvärderas på nytt och då uppstår det kostnader för grundavgiften, utvärderingsbesöket och utlåntand. Gäller det till exempel ett egenkontrolllaboratorium som redan tidigare har bedömts i enlighet med livsmedelslagstiftningen, men som saknar en utvärdering av en bestämningsslagstiftning, uppstår det kostnader för metodutvärderingen på inalles ca 14 800 euro under de första fyra åren. Det fjärde fallet där det kan uppstå kostnader gäller ett redan ackrediterat egenkontrolllaboratorium vars metod för påvisande av salmonella ännu inte omfattas av ackrediteringen. I sådana fall utvärderas metoden i samband med FINAS återkommande utvärdering och totalkostnaderna på 360 euro uppkommer endast av ändringsbeslutet.

Evira ska ansvara för godkännandet av ett ackrediterat eller utvärderat laboratorium. Enligt jord- och skogsbruksministeriets förordning om Livsmedelssäkerhetsverkets avgiftsbelagda prestationer kostar ett beslut för godkännande av ett egenkontrolllaboratorium i enlighet med livsmedelslagen ca 500 euro. Kostnaden kan ses som riktgivande också för godkännanden enligt foderlagen. Evira ska också ha ansvaret för att utse utländska laboratorier, vilket medför kostnader för den foderföretagare som ansöker om tillståndet. Avgiften för tillståndsbeviljandet kan till beloppet jämföras med avgiften som debiteras foderföretagaren för godkännandebeslutet, vilken enligt gällande förordning av jord- och skogsbruksministeriet om Livsmedelssäker-

hetsverkets avgiftsbelagda prestationer är 62 euro.

Skyldigheten att göra bestämningen av egenkontrollprover av salmonella i ackrediterade eller utvärderade laboratorier rör ungefär 1100 foderföretagare, dvs. tillverkare av fodermedel och foderblandningar, företagare inom handeln på den inre marknaden, företag som transporterar lösfoder samt lageranläggningar. Skyldigheten att göra bestämningen av egenkontrollprover av salmonella som lagstiftningen förutsätter i ackrediterade eller utvärderade laboratorier medför inga nya kostnader för sådana företagare som redan i dagsläget gör sina provbestämningar i ett ackrediterat laboratorium. Bestämningen i enlighet med foderlagen av ett enskilt egenkontrollprov av salmonella i ett ackrediterat laboratorium kostar i dag i genomsnitt 31 euro (vilket inkluderar momsandelen).

4 Beredningen av propositionen

4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts i jord- och skogsbruksministeriet. I januari 2012 gjorde jord- och skogsbruksministeriet en enkät bland dem som framställer eller låter framställa foder samt importörer. Utifrån enkätsvaren var det oklart för en del företagare, vad ansvarsbestämmelsen i foderlagen innebär och vem den ska tillämpas på. Enkätresultaten redogjordes vid ett evenemang som Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf ordnade för foderföretagare den 30 mars 2012. I en utredning som jord- och skogsbruksministeriet beställde i början av 2013 görs en bedömning av skadeståndsbestämmelsens tillämplighet i förhållandet mellan olika slags aktörer, ansvarets omfattning samt i vilken mån andra befintliga skadeståndssystem kan tillämpas på skador som avses i foderlagen. När utredningen var klar ordnades ett samrådsmöte för foderföretagare den 11 mars 2013. Även experter för handeln

med utsäde och för gödsel-fabrikatssektorn deltog i mötet.

Ett sakkunnigmöte kring foderföretagarnas egenkontrolllaboratorier ordnades den 13 maj 2013. I diskussionsmötet deltog utöver representanter för jord- och skogsbruksministeriet fodertillverkare och sakkunniga från laboratorier och från Evira. Utöver detta möte fördes det den 15 maj 2013 diskussioner med ackrediteringstjänsten FINAS om frågor som anknyter till ackrediteringen av egenkontrolllaboratorier och den därmed jämförbara kompetensbedömningen.

Efter remissförfarandet fördes det den 24 september 2013 diskussioner mellan Tullen och Evira om Tullens yttrande och den 1 oktober 2013 ordnades det ett allmänt samrådsmöte för foderföretagare. I samrådet deltog också sakkunniga inom sektorn för handel med utsäde.

4.2 Yttranden och hur de har beaktats

Propositionen sändes på remiss till arbets- och näringsministeriet, finansministeriet, justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Ålands landskapsregering, regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Livsmedelssäkerhetsverket Evira, Institutet för hälsa och välfärd, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi MTT/ forskning om husdjursproduktion, Helsingfors universitet/ veterinärmedicinska fakulteten, Helsingfors universitet/ agrikultur-forstvetenskapliga fakulteten/ institutionen för lantbruksvetenskaper, Ackrediteringstjänsten FINAS, Finansbranschens Centralförbund, Tullen, Lihateollisuuden tutkimuskeskus, Livsmedelsindustriförbundet rf, Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund rf, Eurofins Scientific Finland Oy, FinFurlab Oy Ab, Finlactic Oy, Finn-Tack Oy, Flinkenberg Oy Ab/, Kemikalier, Lauttakylän Elintarvikelaboratorio/ Lauttalab, Maintpartner Oy, Metropoli-Lab, Novalab Oy, Raumo stads miljölaboratorium, Viljavuuspalvelu Oy/ Savolab, Tulllaboratoriet, Alavuden öljynpuristamo Oy, Alvajärven rehuyhtymä, Avena Nordic Grain

Oy, AP-Mylly Oy, A-Rehu Oy, Altia Abp, Koskenkorvafabriken, Berner Oy, Best-In Oy, Biofarm Oy, Botnia Grain Oy, Elix Oil Oy, Eläinruokatehdas Lemmikki Oy, Englund Stig, E-P:n Minkinrehu Oy, Farmi Huttula Oy, Farmirehu Tapani Korpela, Fazer Bageri Ab, Fazer Konfektyr Ab, Feedex Oy Ab, Hartwall Oy Ab, Hauhon Myllärit Oy, Hankkija Oy, Hevosfakta Oy, Hilannon Mylly Ky, Hiven Oy, HK Scan Abp, Honkajoki Oy, Isofarmi Oy, Kankaisten Öljykasvit Oy, Kennelpakaste Oy, Kennel-Rehu Ky, Kinnusen Mylly Oy, Kokkinen Juha, Kokkolan Tilaus-Rahti Oy, Koneurakointi Rami Kivekäs Oy, Korpiahon Hunaja Oy, Kurikan Kivennäis Oy, Kärki-Agri Oy, Marttila Aki, Melica Finland Oy, Movere Oy, Myllyn Paras Oy, Nordic Sugar, Ab Nyko-Frys Oy, Ab Nä-Rö Oy, Olvi Oyj, Oripään Koneasema Oy, Oskutuote Oy, Osuuskunta ItäMaito, Osuuskunta Maitomaa, Osuuskunta Makure, Osuuskunta Perhun kahu, Pohjanmaan Rehu-jauhatus Oy, Pohjanmaan Rehuässä Oy, Pohjois-Pielaveden Maatalouspalvelu Oy, Pohjolan Luomu Finland Oy, Proteinoil Oy, Raisioagro Oy, RehuX Oy, Rehunsekoittamo Terho Mylly ky, Rehupalvelu Kulmanen, Rehupalvelu Torikka & Isolauri, Sachtleben Pigments Oy, Samuli Simula Oy, Satarehu Oy, Savon Siemen Oy, Oy Sinerbrychoff Ab/Kerava bryggeri, Stevena Oy, Stl Biofuels Oy, Suomen Viljava Oy, Tarvasjoen Rehu-pojat Oy, Terjärv Frys Oy Ab, Tilaviljasekoitus OsKa Oy, Torp Frys Ab, Vaasan Akvaarioliike, Valio Ab, Viking Malt Oy, Viljasin Oy, Centralförbundet för Fiskerihushållning rf, Livsmedelsbranschens Transportföretagare rf, Logistikföretagens förbund rf, Luomuliitto ry, Maitohygienialiitto ry, ProAgria Centralernas Förbund, Agrologförbundet rf, Agronomförbundet rf, Paliskuntain yhdistys, Finlands fjäderfäförbund r.f., Finlands veterinärförbund rf, Finlands djurskyddsföreningars förbund rf, Finlands Hippos rf, Finlands Fiskodlarförbund r.f., Finlands konsumentförbund, Finlands Färförening rf, Finlands Pälsdjursuppfödarens Förbund rf, Spannmålsbranschens samarbetsgrupp, VYR.

Det kom inalles in 31 remissyttranden. Dessutom har Europeiska kommissionen framfört en synpunkt i enlighet med artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv

98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter.

Logistikföretagens förbund rf, Luomuliitto ry, Osuuskunta ItäMaito, Nylands närings-, trafik- och miljöcentral, Finlands Hippos rf, Paliskuntain Yhdistys, Institutet för hälsa och välfärd samt Regionförvaltningsverket i Södra Finland hade inga synpunkter på förslaget och/eller understödde det.

Största delen av yttrandena gällde skadeståndsparagrafen. Remissorganen Hankkija Oy, Livsmedelsbranschens Transportföretagare rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf, Kinnusen Mylly Oy, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet och Finlands Fiskodlarförbund r.f. ansåg att ändringarna som föreslås i 48 § kan understödhas. Social- och hälsovårdsministeriet understödde förslaget att paragrafen ska tillämpas brett på olika aktörer men önskade en precisering av bestämmelsen som gäller befrielse från skadeståndsskyldighet. Raisioagro Oy ansåg att tolkningen av gällande lag blivit klarare, men konstaterade att jämkning i princip inte ska få leda till olika ansvar för olika stora aktörer och föreslog att man avstår från obligatoriet. Maataloustuottajain Keskusliitto MTK ry och Helsingfors universitets institution för lantbruksvetenskaper ansåg likaså att det kan uppstå tolkningsproblem av jämkningsbestämmelsen och Svenska lantbruksproducenternas centralförbund rf kommenterade att den försvagar principen om strikt ansvar. Kinnusen Mylly Oy och Hankkija Oy föreslog att kostnaderna för skadeståndsansättningar fördelas mellan de övriga aktörerna eller staten. Raisioagro Oy och Siemenkauppiaitten Yhdistys ry konstaterade att ansvarsbestämmelsen inte får ställa inhemska och utländska aktörer i olika ställning. Livsmedels-säkerhetsverket Evira, Siemenkauppiaitten yhdistys ry, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Österbotten och Finansbranschens Centralförbund lyfte fram riktat ansvar när fodret har köpts av en återförsäljare. Siemenkauppiaitten yhdistys ry fäste också uppmärksamhet vid att strikt ansvar leder till att verksamheten koncentreras. Raisioagro Oy fäste uppmärksamhet vid omfattningen av försäkringar som måste tecknas och Siemenkauppiait-

ten Yhdistys ry vid jämkningens inverkan på försäkringspriserna. Justitieministeriet betonade att jämkningens tillämplighet mellan näringsidkarna bör framhävas. Livsmedelssäkerhetsverket Evira konstaterade att tillägget om obligatoriet endast är informativt och Finansbranschens Centralförbund att jämkning är möjlig utan att ett tillägg om detta tas in i lagen.

Vad gäller laboratorierna föreslog Livsmedelssäkerhetsverket Evira att det inte ska krävas godkännande av Evira för officiella laboratorier i Finland. Evira motiverade sin synpunkt med att förfarandet inte är jämlikt i jämförelse med hur ett utländskt myndighetslaboratorium utses. Vidare ansåg Evira att godkännandekravet i akuta krissituationer kan försinka tillsynsåtgärderna och äventyra utförandet av bestämmelser. Ackrediteringstjänsten FINAS kommenterade att möjligheten som beviljats Evira att godkänna ett laboratorium, även om det inte skulle uppfylla alla krav, kan vara ojämnt och leda till rum för tolkning. Tjänsten ansåg också att den föreslagna övergångstiden på ett och ett halvt år för laboratorier att förbereda sig på ackreditering och att genomföra processen kan vara för kort. FINAS förde också fram att ackrediteringskostnaderna hade uppgetts för detaljerat och att de alltid grundar sig på gällande förordning. Fin FurLab Oy Ab ansåg att det redan finns tillräckligt många laboratorier i Finland som uppfyller standarden ISO/IEC 17025 och att ett laboratorium bör godkännas först när det uppfyller alla standardens krav. Fin FurLab Oy Ab ansåg också att övergångstiden är onödigt lång. Ålands landskapsregering kommenterade att det inte finns något ackrediterat laboratorium på Åland. Arbets- och näringsministeriet lämnade en synpunkt i samklang med kommissionens utlåtande.

Vad gäller fodertillsatser ansåg Helsingfors universitets institution för lantbruksvetenskaper, veterinärmedicinska fakulteten och Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet att de ändringar som föreslås i 10 § kan understödjas och att de förtydligar situationen. Justitieministeriet föreslog preciseringar i användningen av orden "produktionsdjur" och "djur" och i definitionen av tillämpningsområdet, liksom även Livsmedelssäkerhetsver-

ket Evira. Dessutom tog Evira upp behovet av noggrannare reglering av sin uppgift i tillståndsbeviljandet, ansökningsprocessen och återkallelsen av tillstånd. Ålands landskapsregering kommenterade att det inte finns kompetens på Åland som kan liknas vid Eviras.

Svenska lantbruksproducenternas centralförbund rf och Livsmedelsindustriförbundet rf ansåg att den skyldighet för husdjursproducenter som fogats till lagen var bra, enligt vilken producenten bör anmäla till den foder-tillverkande aktören om officiell misstanke om eller konstaterad salmonellasmitta. Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf ansåg att denna skyldighet även bör regleras som skyldighet för den tjänsteveterinär som fattar det beslut som ges den smittade djurhållningsplatsen i syfte att förhindra smittspridning.

Livsmedelsindustriförbundet rf föreslog till lagen ett tillägg om att ett myndighetslett sakkunnigorgan bör inrättas vid salmonella-epidemier och Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf en skyldighet för den som marknadsför foder att underrätta dem som använder fodret i det fall att det levererade fodret inte uppfyller kraven på fodersäkerhet eller om det konstateras avvikelser i egenkontrollen. Tullen anmärkte att Tullverket den 1 januari 2013 hade blivit en myndighet kallad Tullen och att det rätta namnet följaktligen bör uppdateras i lagen. Vidare fäste Tullen uppmärksamhet vid centrala definitioner som är olika i foderlagstiftningen och i den allmänna lagstiftningen om marknadstillsyn och ansåg att Tullen har tillsyn över import, export och transitering av foder med stöd av tullagstiftningen, inte vid sidan av Evira.

Europeiska kommissionen ansåg att det av lagförslaget och av den finska myndighetens svar på kommissionens begäran om tilläggsuppgifter inte framgår tillräckligt klart huruvida undersökningsresultat från godkända laboratorier i andra medlemsstater erkänns ömsesidigt och hur det i detta sammanhang säkerställs att redan gjorda undersökningar och kontroller inte görs på nytt. Kommissionen påpekade att icke-godkännande av undersökningsresultat från andra medlemsstaters godkända laboratorier eller överlappningar avse-

ende redan gjorda undersökningar och kontroller utgör ett klart brott mot artikel 34 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt. Kommissionen ansåg också att medlemsstaterna inte kan kräva att rättsligt icke-bindande standarder som harmoniserats på Europeiska unionens nivå ska tillämpas.

Utifrån yttrandena om utkastet till ändring av foderlagen konstaterades det att det är mest ändamålsenligt att fortsätta beredningen av 48 § om skadeståndsskyldigheten så att

även lagstiftningen om gödselfabrikat och handeln med utsäde, där det finns skadeståndsbestämmelser av motsvarande slag, beaktas på ett övergripande sätt. Följaktligen föreslås ingen ändring i denna paragraf i det här stadiet. Övriga anmärkningar som har framförts i yttrandena och i Europeiska kommissionens synpunkt har i mån av möjlighet beaktats i den slutliga bearbetningen av förslaget.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

2 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att 2 mom. i paragrafen ändras så att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta ämnen som används i experimenten i vetenskapligt syfte som fodertillsatser i utfodringen av produktionsdjur när det gäller beviljande av tillstånd för sådana experimenten. Enligt förslaget föreskrivs det om sökande och beviljande av tillstånd i paragraf 10 a och om avbrytande av experiment i paragraf 10 b. För utfodring av djur får endast fodertillsatser som har godkänts för ändamålet i fråga användas. Fodertillsatserna godkänns på unionsnivå enligt djurart och djurkategori samt i funktionella grupper med utgångspunkt i fodertillsatsens funktion. Enligt tillsatsförordningen får användningen av icke-godkända fodertillsatser i vetenskapliga experiment godkännas nationellt när tillsynen över sådan användning har ordnats. Lagen ska inte heller framöver tillämpas på annat foder som används i utfodringen av djur som används i vetenskapligt eller undervisningssyfte, om experimentets syfte förutsätter det. Det tidigare omnämnandet i denna paragraf av lagen om försöksdjursverksamhet flyttas enligt förslaget till paragraf 4.

3 §. Europeiska unionens foderlagstiftning. I paragrafen preciseras namnet på förordningen som nämns inom parentes i punkt 4 genom att prefixet "EG" stryks som onödigt. Till paragrafen fogas en ny punkt 14 i anknytning till rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91.

4 §. Förhållande till annan lagstiftning. Det föreslås att hänvisningen till lagen om djursjukdomar (55/1980) stryks ur paragrafen. Föreskrifterna om säkerställande av den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung finns i biproduktsförordningen. Jord- och skogsbruksministeriet bereder som bäst också en lag om animaliska biprodukter. Till paragrafen fogas en hänvisning till lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013), genom vilken den tidigare lagen

om försöksdjursverksamhet (62/2006) upphävdes. Enligt denna lag får ett projekt/experiment genomföras i samband med utveckling, tillverkning eller experimentning av kvalitet, effekt och säkerhet av läkemedel, livsmedel eller foder och andra ämnen eller produkter.

5 §. Definitioner. I 5 § sammanförs definitionerna av de begrepp som förekommer i lagen. I lagen införs enligt förslaget definitioner som för närvarande anges i jord- och skogsbruksministeriets lagstiftning på lägre nivå, men som också förekommer i foderlagens paragrafer. Ordet kvalitetssäkring ersätts med ordet egenkontroll, ett etablerat begrepp som entydigt skildrar verksamhetens karaktär. Med egenkontroll ska avses foderföretagarens eget kontrollsystem genom vilket företagaren strävar efter att försäkra sig om att fodret och foderhanteringen uppfyller de krav som ställs. En ny definition är produktionsdjur, med vilka ska avses produktionsdjur enligt avsnitt 1 artikel 3.6 i biproduktförordningen.

6 §. Allmänna kvalitetskrav för foder. I paragrafen uppdateras ordet gemenskap till union. Det föreslås också att det till paragrafen fogas ett entydigt omnämnande om att foder inte får innehålla salmonella. De tillåtna maximihalterna av skadliga ämnen och produkter i djurfoder fastställs nuförtiden i kommissionens förordningar i stället för i direktiven. Därmed har det nationella behovet att reglera frågan genom jord- och skogsbruksministerieförordning upphört.

9 §. Foder för särskilda näringsbehov. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. Bestämmelserna om foder för särskilda näringsbehov finns i kommissionens direktiv med stöd av vilken jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat en förordning om foder för särskilda näringsbehov (1158/2011). Nya foder som är avsedda för särskilda näringsbehov fastställs nuförtiden i kommissionens förordningar i stället för i direktiven. Därmed har det nationella behovet att reglera frågan genom jord- och skogsbruksministerieförordning upphört. Bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av foder för särskilda näringsbehov

ska även framöver utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §. Fodertillsatser. Genom tillsatsförordningen regleras om säkerhetsbedömning, godkännande och märkning av fodertillsatser. Riskutvärderingen av tillsatserna görs genom försorg av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa). Behandlingen av godkännandebeviljandet sker centraliserat på unionsnivå enligt förfarandet med föreskriftskommitté. Endast sådana fodertillsatser får släppas ut på marknaden, användas för tillverkning av foder eller för utfodring av djur och importeras som har godkänts i enlighet med tillsatsförordningen.

Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens 1 mom. förkortas och att "EG" stryks såsom onödig, eftersom den nationella tillsatsförordningen har upphävts och det därmed inte längre finns något behov av att göra skillnad mellan den nationella foderförordningen och Europeiska unionens förordning. Till paragrafen fogas de artiklar i tillsatsförordningen där det föreskrivs om godkännande och om utsläppande på marknaden. Paragrafens 2 mom. stryks såsom onödigt.

10 a §. Tillstånd att använda icke-godkända fodertillsatser. I den nya paragrafen föreslås bestämmelser om förutsättningarna för användning av icke-godkända fodertillsatser för produktionsdjur i vetenskapliga experiment.

För att ett ämne ska godkännas som fodertillsats krävs det att ämnets effekt påvisas med måldjur. Detta förutsätter i sin tur att ämnen som inte har godkänts för ändamålet i fråga används i vetenskapliga experimenten som fodertillsatser i djurfoder. Enligt tillsatsförordningen får medlemsstaterna godkänna sådana experimenten när de genomförs i enlighet med riktlinjerna för ansökningar om fodertillsatser och när det har säkerställts att experimenttillsynen är tillräcklig. Riktlinjerna har utfärdats i kommissionens förordning (EG) nr 429/2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 avseende utformning och presentation av ansökningar samt bedömning och godkännande av fodertillsatser.

I paragrafens 1 mom. föreslås att den foderföretagare som ansvarar för ett experi-

ment ska åläggas att ansöka om tillstånd av Evira för användning av icke-godkända fodertillsatser i utfodringen av produktionsdjur i vetenskapliga experiment. Tillståndet kan i enlighet med tillsatsförordningen gälla kemiska ämnen, mikroorganismer eller preparat, såsom enzymer. Företagaren som ansvarar för experimentet kan till exempel vara tillverkaren av ämnet som ska testas, den som släpper ut ämnet på marknaden eller forskningsanläggningen som ansvarar för utförandet av experimentet och för utfodringen av produktionsdjuren. Evira får bevilja tillstånd att använda ett ämne, om det i ansökan om godkännande av ämnet som fodertillsats krävs att ämnets effekt hos djurarten i fråga påvisas i produktionsexperiment. Ett experiment får inte medföra skadliga verkningar för djur, människa eller miljö.

Enligt paragrafens 2 mom. ska den som ansöker om tillståndet i fråga i sin ansökan ge detaljerade uppgifter om det ämne som ska användas, dess användningssyfte, vilka djur som ska användas i experimentet, utformningen av experimentet och experimentets varaktighet.

Enligt paragrafens 3 mom. ska närmare bestämmelser om ansökningsförfarandet och om innehållet i ansökan framöver utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Förutsättningar för beviljande av tillstånd är enligt förslaget detaljerade uppgifter om det ämne som ska testas, såsom tidigare experiment om ämnets säkerhet och eventuella godkännanden för andra djur än de som ska användas i experimentet. Ansökan ska innehålla en experimentplan av vilken det också framgår hur mycket det används av ämnet, hur många djur experiment ska omfatta, den statistiska mall som tillämpas samt lanseringsplanen och utifrån dessa uppgifter kan beslut om beviljande av tillstånd fattas.

10 b §. Avbrytande av vetenskapligt experiment. I den nya paragrafen föreskrivs om avbrytande av ett i 10 a § avsett experiment. Det föreslås att den som ansvarar för experimentet ska ha skyldighet att avbryta experimentet, om det framgår att det ämne som testas har skadliga verkningar för människors eller djurs hälsa eller på miljön. Den som ansvarar för experimentet åläggs också att underrätta Evira om saken.

11 §. Genetiskt modifierade foder. I paragrafen stryks hänvisningen till GMO- spårbarhetsförordningen, medan de artiklar i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder där det föreskrivs om godkännande och utsläppande på marknaden av foder som omfattas av förordningen läggs till. Ändringen är kongruent med ändringen i 10 §.

17 §. Ordnande av verksamhet. Enligt 4 mom. i paragrafen får genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om kraven i fråga om bearbetning, användning, transport och lagring av foder samt om foderföretagarnas egenkontroll och de undersökningar som ska utföras inom ramen för egenkontrollen. Vidare föreslås att närmare bestämmelser får utfärdas om de åtgärder som foderföretagare ska utföra när de påträffar foder som inte uppfyller kraven. Foder som inte uppfyller kraven är till exempel salmonellaförorenat foder. Termen kvalitetssäkring ersätts enligt förslaget med termen egenkontroll.

18 §. Anmälningsskyldighet för foderföretagare. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras för att det entydigt ska framgå att bestämmelserna i paragrafen gäller foderföretagare.

19 §. Krav som gäller journaler och spårbarhet. Till paragrafens bemyndigandebestämmelser föreslås ett tillägg om att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får utfärdas närmare bestämmelser också om hur uppgifterna ska bevaras, såsom om en minimitid för bevaring av bokföringen.

20 §. Godkännande av foderföretagare. Enligt 1 mom. i paragrafen ska vissa foderföretagare som bedriver verksamhet som regleras i foderhygienförordningen eller TSE-förordningen samt foderföretagare som tillverkar och släpper ut foderläkemedel på marknaden godkännas av tillsynsmyndigheterna innan verksamheten inleds eller väsentligen ändras. Enligt förslaget ska godkännande ansökas för varje ny verksamhet. Det föreslås att det till paragrafen fogas en hänvisning till bilaga II till foderhygienförordningen. Foderföretagare som bedriver verksamhet enligt punkt 10 i avsnittet "lokaler och utrustning" i bilaga II ska vara godkända, om de släpper ut produkter för användning i fo-

der på marknaden. I punkten anges följande verksamheter: bearbetning av vegetabilisk råolja, utom de aktörer som omfattas av förordning (EG) nr 852/2004, oleokemisk tillverkning av fettsyror, tillverkning av biodiesel samt blandning av fett. Det föreslås också att det till paragrafen fogas en hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. I enlighet med den punkten ska vid användning av vissa fodertillsatser, såsom A- och D-vitamin, koppar eller selen i höga halterna, för tillverkning av foder avsedd som specialnäring, fodertillverkaren i fråga vara godkänd enligt artikel 10 i foderhygienförordningen. I paragrafen tas också in en hänvisning till punkt 1 i bilaga VIII till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Enligt detta får sådant ämne (foder) med för höga nivåer av skadliga ämnen endast användas som foder efter avgiftning i godkända anläggningar. Med ett skadligt ämne avses skadliga ämnen enligt direktiv 2002/32/EG, och kravet gäller således inte till exempel foder som är kontaminerat med salmonellabakterier.

21 §. Foderföretagares skyldighet att lämna uppgifter. Det föreslås att ordet kvalitetsssäkring i paragrafen byts ut till egenkontroll. En företagare ska omedelbart informera Livsmedelssäkerhetsverket om det vid mottagning, framställning, lagring eller lastning av foder eller vid annan motsvarande verksamhet observeras överskridning av gränsvärden för skadliga ämnen, produkter eller organismer. □ Informationsskyldigheten gäller alltså också till exempel salmonellabakteriefynd i ett lager på gårdsområdet till en fabrik. Den foderföretagare som har släppt ut fodret på marknaden är också skyldig att vid observationer av salmonellabakterie i foder som har släppts ut på marknaden informera den aktör som har mottagit fodret. Bestämmelser om informationsskyldighet har tidigare funnits i jord- och skogsbruksministeriets författningar på lägre nivå.

Som en ny skyldighet för foderanvändare föreslås att de ska vara skyldiga att omedelbart informera fodertillverkaren om beslut som med stöd av 23 § i lagen om djursjukdomar (441/2013) för att förhindra spridning av sjukdom har meddelats en djurhållnings-

plats som avses i 5 § 9 punkten i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010). Anmälningssplikten gäller beslut som har meddelats med anledning av ett konstaterat fall av salmonellasmitta eller en formell misstanke om smitta. Med tanke på salmonellabekämpningen i foderkedjan är det viktigt att informationen om smitta förmedlas till fodertillverkaren. På det sättet kan man förebygga smittor som till exempel via fodertransporter eventuellt sprids från gården till foderfabriken. Till paragrafen föreslås också en förpliktelse till foderföretagare att utan dröjsmål underrätta Evira om undersökningsresultat som tyder på foder som inte uppfyller kraven när egenkontrollprover av salmonella som avses i 25 § har undersökts av ett i 28 b § avsett utländskt laboratorium. Foderföretagaren ska också ge laboratoriet i fråga anvisningar för att sända anmälningar som avses i 28 §, såsom undersökningsresultat som hänför sig till uppföljning och övervakning av zoonoser, och sammandrag som hänför sig till undersökningar och resultat av egenkontrollprover av salmonella.

23 §. Tillsynsmyndigheter. Det föreslås att ordet tullverket i paragrafens 3 mom. ändras till Tullen. Vid ingången av 2013 ombildades tullstyrelsen, de underställda fem tulldistrikten och tulllaboratoriet till en enda myndighet med namnet Tullen.

25 §. Undersökning av prov. Det föreslås två nya moment till paragrafen. Enligt det första nya momentet (2 mom.) ska prover som omfattas av egenkontrollen av salmonella undersökas i ett godkänt egenkontrolllaboratorium, ett för undersökning av myndighetsprov godkänt laboratorium eller ett nationellt referenslaboratorium. Med prover som omfattas av egenkontrollen av salmonella avses egenkontrollprover som regleras i jord- och skogsbruksministeriets lagstiftning på lägre nivå.

I det andra nya momentet (3 mom.) föreslås en hänvisning till foderhygienförordningen. I ändring (EU) nr 225/2012 till foderhygienförordningen föreskrivs om foderföretagares skyldighet att kontrollera fetter, oljor och av dessa framställda produkter för förekomst av dioxin och dioxinlika PCB-föreningar i dessa. Enligt förordningen ska

proverna analyseras i ackrediterade laboratorier.

27 §. Godkända laboratorier. Enligt 1 mom. I paragrafen ska Evira framöver också ansvara för godkännandet av egenkontrolllaboratorierna.

I 2 mom. i paragrafen beskrivs förutsättningarna för godkännande av laboratorier för undersökning av egenkontrollprover. Att förutsättningarna för godkännande uppfylls ska påvisas genom ackreditering eller kompetensutlåtande av Mätteknikcentralens ackrediteringsenhet (FINAS) i enlighet med bestämmelserna i lagen om konstaterande av tillförlitligheten hos tjänster för bedömning av överensstämmelse med kraven (920/2005). I 6 § 2 mom. i den lagen sägs det att "En förutsättning för ackreditering är att bedömningsorganets organisation, personal, lednings- och kvalitetssystem, interna kontroll samt produktion av tjänster för bedömning av överensstämmelse med kraven är ändamålsenlig med beaktande av de bedömningsgrunder som tillämpas med stöd av 1 mom. Ett laboratorium kan godkännas om det uppfyller kraven enligt standarden ISO/IEC 17025. Ett utvärderat laboratorium ska enligt förslaget be organet om kompetensbedömning med tre års mellanrum, eller tidigare, om Evira anser det nödvändigt.

Enligt 4 mom. i paragrafen har Evira beslutanderätt om godkännande av ett laboratorium även i det fallet att inte alla kraven enligt ISO/IEC 17025-standardens uppfylls. Denna möjlighet gäller enligt förslaget dock endast sådana fall, där tillförlitligheten i laboratoriets analysresultat inte äventyras och standardkraven uppfylls inom den av Evira utsatta tiden. Laboratoriet ska ansöka om slutligt godkännande efter att bristerna har åtgärdats.

Enligt 6 mom. i paragrafen får genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser utfärdas om de krav som ställs på laboratoriernas kvalitetssystem och om övriga krav för godkännande av laboratorier.

28 §. Godkända laboratoriers anmälningsskyldighet. Till paragrafen fogas ett nytt 1 mom. om skyldighet för godkända laboratorier att utan dröjsmål underrätta den som gett provet för bestämning om undersökningsresultat som tyder på foder som inte uppfyller kraven. För uppföljning och övervakning av

zoonoser föreslås att det läggs till en skyldighet att utöver mikrobstammarna också sända proverna till ett nationellt referenslaboratorium.

Ett godkänt laboratorium ska på Eviras begäran också lämna verket ett sammandrag av de i 25 § 1 och 2 mom. avsedda undersökningar som laboratoriet har utfört och om undersökningsresultaten.

Enligt 5 mom. i paragrafen utfärdas genom förordning av statsrådet mera detaljerade bestämmelser om vilka uppgifter anmälningarna och sammandragen ska innehålla och om när och hur de ska lämnas av laboratoriet. Dessa frågor har tidigare reglerats genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet, men det vore mera ändamålsenligt att reglera dem genom förordning av statsrådet, eftersom bestämmelserna om laboratorier som utför undersökningar såväl med stöd av foderlagen, livsmedelslagen som med hälso- skyddslagen då finns i samma förordning.

28 a §. Nationella referenslaboratoriernas anmälningsskyldighet. Paragrafen är ny, men motsvarar till innehållet i huvudsak det som regleras i 28 § i gällande lag. Folkhälsoinstitutets namn uppdateras till Institutet för hälsa och välfärd. Folkhälsoinstitutet och Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården (Stakes) fusionerades den 1 januari 2009 till Institutet för hälsa och välfärd.

I 1 mom. föreslås ett tillägg om skyldighet för nationella referenslaboratorier att lämna Evira uppgifter också om prover enligt 28 § 2 mom.

Enligt 2 mom. får genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser utfärdas om vilka uppgifter anmälningarna och sammandragen ska innehålla och om när och hur de ska lämnas av laboratoriet.

28 b §. Utsedda laboratorier. Detta är en ny paragraf. Enligt den får en foderföretagare också anlita ett utländskt laboratorium utsett av Evira för analys av egenkontrollprover av salmonella som avses i 25 § och som lagstiftningen förutsätter.

Enligt 2 mom. ska Evira utse laboratorier som avses i 1 mom. på ansökan av en foderföretagare. Evira får utse ett laboratorium om det uppfyller kraven enligt artikel 12.1 i förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning

av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen på ett kvalitets-säkringssystem som uppfyller gällande EN/ISO-standard. Om ett laboratorium är förenligt med kontrollförordningen ett myndighetslaboratorium eller ett laboratorium i landet i fråga uppfyller kraven enligt artikel 12.2 i kontrollförordningen, krävs inget separat förfarande för att utse dessa laboratorier. Laboratorierna i fråga anses då automatiskt uppfylla kraven enligt denna paragraf.

Enligt 3 mom. får genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmelser utfärdas om ansökningsförfarandet för att utse ett laboratorium och om hur laboratorierna ska utses.

31 §. Ankomstanmälan och provtagning vid handel på den inre marknaden. Det föreslås att 31 § stryks helt och hållet. Foderföretagarna ansvarar för provtagningen i handeln med foder på den inre marknaden i enlighet med sina egenkontrollplaner.

32 §. Förhandsanmälan om och provtagning av foder som importeras. Det föreslås ett tilläggsmoment till paragrafen där det föreskrivs om de uppgifter som ska framgå av företagarens förhandsanmälan. Dessa uppgifter regleras för närvarande i jord- och skogsbruksministeriets lagstiftning på lägre nivå. Bemyndigandet att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet preciseras.

34 §. Rätt att utföra inspektioner och få upplysningar. I paragrafen uppdateras ordet gemenskap till union och hemfridskyddet preciseras till att gälla alla slag av utrymmen som används för permanent boende. Hemfriden omfattar till exempel inte gårdsområdet eller lager- och produktionsbyggnader till en gård.

36 §. Tillsynsregistret. Det föreslås att paragrafen ändras genom att Evira förpliktas att upprätthålla ett tillsynsregister också över de i 28 b § avsedda laboratorier som Evira utser. Tillägget behövs för att alla de laboratorier som foderföretagare använder i egenkontrollen av salmonella ska vara registrerade.

37 §. Uppgifter som införs i tillsynsregistret. Det föreslås att 2 mom. ändras så att också de uppgifter som behövs för tillsynsregistret om laboratorier utsedda av Evira läggs till. Det föreslås att 2 mom. 2 punkten ändras

så att alla analysmetoder som tillämpas vid godkännandet ska införas i tillsynsregistret, med beaktande av bestämmelserna i paragraf 27.

I paragrafens 4 mom. föreslås en ändring med avseende på laboratorierna så att uppgifterna om registrerade laboratorier gallras ur registret tre år efter det att laboratoriet har meddelat tillsynsmyndigheten om att verksamheten har upphört eller det har kommit till tillsynsmyndighetens kännedom att verksamheten har upphört i enlighet med principerna i personuppgiftslagen (532/1999).

38 §. Tillsynsmyndigheters och auktoriserade inspektörers skyldighet att lämna uppgifter. Namnet Folkhälsoinstitutet uppdateras till Institutet för hälsa och välfärd.

41 §. Förbud. I paragrafen uppdateras ordet gemenskap till union. I 3 mom. i paragrafen ersätts uttrycket för viss tid med ordet temporärt. Dessutom preciseras det temporära beslutets giltighetstid. Det är meningen att förbudet ska gälla så länge missförhållandet föreligger.

42 §. Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder. Det föreslås att ordet avgångslandet i paragrafen byts till ursprungslandet. Denna ändring är teknisk.

44 a §. Återkallelse av beslut om att utse ett laboratorium. Paragrafen är ny, men motsvarar i stor utsträckning det förfarande som gäller återkallelse av godkännandet av ett godkänt laboratorium. Enligt paragrafens 1 mom. ska Evira återkalla ett beslut om att utse ett laboratorium på begäran av den företagare som ansökte om att det skulle utses, eller om Evira får kännedom om att laboratoriet lägger ned sin verksamhet.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Evira återkalla ett beslut om att utse ett laboratorium, om Evira får kännedom om att laboratoriet inte längre uppfyller kraven för att utse laboratorier enligt 27 §, eller om laboratoriet bryter mot andra krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Om de observerade bristerna i verksamheten vid ett laboratorium riskerar äventyra undersökningsresultatens tillförlitlighet, kan Evira enligt förslaget återkalla godkännandet redan för den tid behandlingen av ärendet kräver. En sådan brist kan till exempel vara

att laboratoriet har underlåtit att sköta ackrediteringen.

44 b §. Återkallelse av tillstånd. I den nya paragrafen föreskrivs det om återkallelse av ett i 10 a § avsett tillstånd. Evira kan enligt förslaget återkalla ett tillstånd att i fodertillsatser för produktionsdjur använda ett ämne som inte har godkänts för ändamålet i fråga, om det framgår att en i 10 a § avsedd tillståndsinnehavare på något väsentligt sätt bryter mot tillståndsvillkoren. Sådana förseelser kan handla om att det har lämnats vilseledande uppgifter om ämnet som ska experimentas eller om betydande avvikelser från experimentplanen i ansökan, såsom att andra djur utfodras med ämnet än de som anges i ansökan.

46 §. Straffbestämmelse. Det föreslås att ordet "producera" fogas till punkt 1 och att paragrafen ändras så att paragrafhänvisningarna i de olika punkterna står kvar i korrekt form. I punkt 1 stryks hänvisningen till paragraf 8, eftersom den paragrafen om speciella foderråvaror har upphävts genom lag 34/2011. Till punkt 6 fogas också en hänvisning till paragraf 14 om allmänna krav som gäller information om foder. Till momentet fogas vidare en helt ny punkt 7 med en hänvisning till 15 a §. Paragraf 15 a gäller förpackningsmärkningar av foder som har reglerats i lag 34/2011. Nuvarande punkt 7 blir punkt 8. Det föreslås att också en ny punkt 9 och underpunkterna a–m fogas till paragrafen på grundval av en diskussion med justitieministeriet om saken i beredningsskedet.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

I lagen föreslås bemyndiganden med vilka jord- och skogsbruksministeriet närmare ska bestämma om de särskilda förutsättningarna för användning av ett ämne som fodertillsats i vetenskapliga experiment, om foderföretagares skyldighet att lämna uppgifter och om ansökningsförfarandet i anknytning till utsedda laboratorier samt om förfarandet för att utse utsedda laboratorier.

Genom förordning av statsrådet ska enligt förslaget utfärdas närmare bestämmelser om standarder som beskriver kompetensen hos godkända laboratorier och om kraven på la-

laboratoriernas kvalitetssystem och om andra krav för godkännande av laboratorier samt om innehållet i och inlämnandet av laboratoriernas sammandrag samt om sändandet av mikrobstammar.

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft våren 2014. Egenkontrolllaboratorierna ska vara godkända av Evira inom ett och ett halvt år från ikraftträdandet av lagen.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Lagförslaget 10 a § gäller tillståndet att använda fodertillsatser som inte har godkänts. Enligt förslaget ska en foderföretagare som i utfodringen av djur i vetenskapliga experiment har för avsikt att använda en tillsats som inte har godkänts för det ändamålet, ansöka om tillstånd hos Livsmedelssäkerhetsverket. Tillståndet får beviljas om det uppskattas att experimentet inte medför skadliga verkningar för djur, människa eller miljö.

Enligt den föreslagna 27 § godkänner Livsmedelssäkerhetsverket ett laboratorium som analyserar myndighetsprover och ett egenkontrolllaboratorium på ansökan. För att förebygga skadliga verkningar för djurs eller människans hälsa eller för miljön får man på ett godkänt laboratorium ställa krav, begränsningar eller andra villkor som gäller verksamheten.

Enligt den föreslagna 28 b § får Livsmedelssäkerhetsverket på företagarens ansökan utse ett laboratorium i en annan EU-stat eller i en stat utanför EU för analys av lagstadgade egenkontrollprover för salmonella.

Enligt grundlagens 18 § 1 mom. har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har ansett att näringsfrihet är huvudregeln enligt grundlagen, men att tillståndsplikt i undantagsfall kan tillåtas. Bestämmelser om tillståndsplikt måste ingå i lag och lagen måste uppfylla de generella kraven på begränsningar i de grundläggande fri- och rättigheterna. De lagfästa begränsningarna i näringsfriheten måste vara exakta och nog-

grant avgränsade. Dessutom måste den centrala innebörden av begränsningarna framgå av lagen, till exempel begränsningarnas omfattning och villkoren för begränsningar. Vad beträffar innebörden har utskottet ansett det angeläget att bestämmelserna om villkoren för tillstånd och tillståndets kontinuitet är förutsebara för myndigheterna (GrUB 19/2002 rd). Villkoren för att bevilja ett tillstånd för användning av icke-godkända fodertillsatser, godkänna ett laboratorium som analyserar myndighetsprov och egenkontrolllaboratorium samt villkoren för att utse ett laboratorium anges exakt och noggrant avgränsat i nämnda paragrafer.

Enligt 20 § i grundlagen bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. Enligt paragrafens 2 mom. ska det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Paragrafens syfte är att se till att människans livsmiljö är på det sättet livsduglig att miljöns tillstånd inte direkt eller indirekt orsakar risk för sjukdomar hos människan.

I betänkandet (GrUB 37/2005 rd) har grundlagutskottet konstaterat att näringsfriheten går att begränsa genom ett godkännandeförfarande enligt grunderna i grundlagens 20 § 2 mom.

För tillståndsplikten när det gäller att använda icke-godkända fodertillsatser, godkänna laboratorier som analyserar myndighetsprover och egenkontrolllaboratorier samt att utse laboratorier finns med avseende på grundlagen godtagbara grunder som tryggar befolkningens hälsa.

Enligt det föreslagna 21 § 2 mom. ska företagaren informera Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningsresultat som tyder på foder som står i strid mot bestämmelserna när det gäller ett utsett laboratorium. Ytterligare ska företagaren ge anvisningar till det utsedda laboratoriet för sändning av anmälningar och sammanfattningar. Enligt den föreslagna 28 § ska ett godkänt laboratorium informera uppdragsgivaren om undersökningsresultat som tyder på foder som står i strid mot bestämmelserna. Livsmedelssäkerhetsverket ska informeras om undersökningar som gäller vissa

sjukdomar eller uppföljning och kontroll av smitta samt om undersökningsresultaten.

Att utfärda bestämmelser om enbart anmälningsskyldigheten har inte ansetts vara problematiskt med avseende på näringsfriheten om myndigheten inte förutsätts fatta beslut med anledning av anmälan (GrUB 54/2002 rd) eller om anmälan inte lämnats och detta har lett till förbud mot att utöva verksamhet (GrUB 16/2009).

Enligt 80 § i grundlagen ska genom lag dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter

samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Enligt tolkningspraxis hos riksdagens grundlagsutskott ska det framgå tydligt av lagen om vad ska utfärdas bestämmelser genom förordning. Jord- och skogsbruksministeriet får utfärda förordningar om frågor som är exakta och noggrant avgränsade i lag.

Med stöd av det som anförts ovan anses att förslaget i propositionen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av foderlagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i foderlagen (86/2008) 31 §, sådan den lyder i lag 34/2011, ändras 2 § 2 mom., 3—6 §, 10 §, 11 § 1 mom., 17 § 4 mom., rubriken för 18 §, 19 § 2 mom., 20 § 1 mom., 21 §, 23 § 3 mom., 27, 28, 32, 34 och 36 §, 37 § 2 och 4 mom., 38 § 1 mom., 41, 42 och 46 §,

av dem 3, 18, 41 och 46 §, sådana de lyder delvis ändrade i lag 34/2011, 5, 21 och 32 §, sådana de lyder i lag 34/2011, samt 23 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1508/2009, och

fogas till 9 §, sådan den lyder i lag 34/2011, ett nytt 4 mom., till lagen nya 10 a och 10 b §, till 25 § nya 2 och 3 mom. samt till lagen nya 28 a, 28 b, 44 a och 44 b § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

—————
Denna lag gäller inte foder som används i vetenskapliga experiment för utfodring av djur. Lagens 10 a och 10 b § tillämpas dock på ämnen som används i vetenskapliga experiment som fodertillsatser i foder för produktionsdjur och som inte har godkänts för ändamålet i fråga.

3 §

Europeiska unionens foderlagstiftning

Om inte annat föreskrivs i någon annan lag, tillämpas denna lag också på tillsynen över efterlevnaden av följande rättsakter om foder och foderkontroll som antagits av Europeiska unionen och på tillsynen över efterlevnaden av bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa rättsakter:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (*allmänna livsmedelsförordningen*),

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt

bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (*kontrollförordningen*),

3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om fastställande av krav för foderhygien (*foderhygienförordningen*),

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om fodertillsatser (*tillsatsförordningen*),

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (*förordningen om animaliska biprodukter*),

6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG,

7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (*förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder*),

8) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG (*GMO-spårbarhetsförordningen*),

9) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer,

10) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (*TSE-förordningen*),

11) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen,

12) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (*förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder*),

13) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien,

14) rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91.

4 §

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om import av foder av animaliskt ursprung från stater utanför Europeiska unionen och bestämmelser om kontrollen av denna import finns i lagen om veterinärgränskontroll (1192/1996). På grunderna för bedömningen av strålsäkerheten i fråga om foder tillämpas strålskyddslagen (592/1991). I gentekniklagen (377/1995) föreskrivs om innesluten användning och avsiktlig utsättning i miljön av genetiskt modifierade organismer samt om ibruktagande av och verksamhet vid anläggningar och lokaler för hantering av genetiskt modifierade organismer. Bestämmelser om tillverkning, import, distribution och försäljning av läkemedel samt annan överlåtelse till förbrukning

finns i läkemedelslagen (395/1987). I lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997) föreskrivs om användning av och tillsyn över läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt om redskap som är avsedda att användas vid medicinsk behandling av djur och om tillsynen över dessa redskap. I lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013) föreskrivs om krav som ställs på verksamhetsutövare och anläggningar inom sektorn samt om tillståndsbeviljande och tillsyn.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *foder* foder enligt definitionen i artikel 3.4 i allmänna livsmedelsförordningen,

2) *foderråvaror* foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 punkt g i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

3) *foderblandning* foderblandning enligt definitionen i artikel 3.2 punkt h i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

4) *foderparti* foderparti enligt definitionen i artikel 3.2 punkt r i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

5) *fodertillsatser* fodertillsatser enligt definitionen i artikel 2.2 punkt a i tillsatsförordningen,

6) *genetiskt modifierat foder* foder enligt definitionen i artikel 2.7 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,

7) *foderläkemedel* blandningar av ett eller flera veterinärmedicinska läkemedel och foder, som har färdigställts för utsläppande på marknaden och som på grund av sina botande eller förebyggande egenskaper eller övriga medicinska egenskaper är avsedda att ges till djur utan vidare bearbetning,

8) *foder för särskilda näringsbehov* foder för särskilda näringsbehov enligt definitionen i artikel 3.2 punkt o i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

9) *skadliga ämnen, produkter och organismer* sådana ämnen, produkter och organismer i foder som kan förorsaka hälsofara för djur eller via animaliska produkter för människor eller fara för miljön,

10) *etikett* etikett enligt definitionen i artikel 3.2 punkt t i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

11) *foderföretagare* de fysiska eller juridiska personer som utför vilket som helst stadium i fodrets produktions-, framställnings- och distributionskedja samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur de äger eller innehar; med foderföretagare avses dock inte företagare som enbart

a) utfodrar livsmedelsproducerande djur som är avsedda för privat konsumtion,

b) tillverkar foder för andra djur än livsmedelsproducerande djur som företagaren äger eller innehar,

c) bedriver detaljhandel med sällskapsdjursfoder,

d) bedriver utfiskning av skräpfisk eller fritidsfiske,

12) *primärproduktion av foder* primärproduktion av foder enligt artikel 3 punkt f i foderhygienförordningen,

13) *primärproducent av foder* den som bedriver verksamhet enligt artikel 5.1 a–c i foderhygienförordningen samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur som de äger eller innehar,

14) *stadier i produktions-, framställnings- och distributionskedjan* alla stadier från primärproduktion till leverans av fodret till slutkonsumenten,

15) *anläggning* en enhet som genomför vilket som helst av stadierna inom produktion, framställning och distribution av foder i ett foderföretag,

16) *egenkontroll* foderföretagarens eget kontrollsystem genom vilket företagaren strävar efter att försäkra sig om att fodret och foderhanteringen uppfyller de krav som ställs i bestämmelserna,

17) *prov* en samling av ett eller flera stickprov som har tagits från det undersökta foderpartiet eller en del av det,

18) *ursprungsland* det land från vilket foderpartiet importeras till Finland,

19) *beräkningsmetoder* Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomis formler med konstanter, i fodertabellen angivna koefficienter för smältbarhet och i fråga om idisslarfoder även mängden protein som sönderdelas,

20) *utsläppande på marknaden* utsläppande på marknaden av foder enligt artikel 3.8 i allmänna livsmedelsförordningen,

21) *spårbarhet* möjlighet att spåra foder genom alla stadier i produktions-, framställnings- och distributionskedjan och följa det genom dessa stadier,

22) *import införsel* från andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

23) *export* utförsel till andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

24) *handel på den inre marknaden* införsel till Finland från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller utförsel från Finland till andra medlemsstater i Europeiska unionen,

25) *salmonellabakterie* alla bakterier som hör till salmonellagruppen,

26) *produktionsdjur* djur som avses i avsnitt 1 artikel 3.6 i förordningen om animaliska biprodukter.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess stater.

6 §

Allmänna kvalitetskrav för foder

Foder ska uppfylla kraven enligt denna lag och Europeiska unionens foderlagstiftning och vara oförfalskade, av god kvalitet och säkra samt lämpliga som näring för djur. Bestämmelser om allmänna krav på fodersäkerhet ingår också i artiklarna 11 och 15 i allmänna livsmedelsförordningen och bestämmelser om särskilda krav för export av foder från gemenskapen i artikel 12 i den förordningen.

Foder får inte innehålla skadliga ämnen, produkter eller organismer så att användningen av det kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, eller ge upphov till kvalitetsfel hos animaliska produkter. Det får inte förekomma salmonellabakterier i foder.

De tillåtna maximihalterna av skadliga ämnen och produkter i djurfoder anges i kommissionens genomförandeförordningar om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG om främmande ämnen och produkter i djurfoder.

9 §

Foder för särskilda näringsbehov

Ändringar i förteckningen över användningsområden för foder avsett för särskilda näringsbehov anges i kommissionens genomförandeförordningar om ändring av bilaga I till kommissionens direktiv 2008/38/EG om upprättande av en förteckning över användningsområden för djurfoder för särskilda näringsbehov.

10 §

Fodertillsatser

Bestämmelserna om godkännande och utsläppande på marknaden av fodertillsatser finns i artiklarna 3—5 i tillsatsförordningen.

10 a §

Tillstånd att använda icke-godkända fodertillsatser

Foderföretagare som i utfodringen av produktionsdjur i vetenskapliga experiment som fodertillsats har för avsikt att använda ett ämne som inte har godkänts för ändamålet i fråga ska ansöka om tillstånd för detta av Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket får bevilja tillstånd att använda ämnet i ett vetenskapligt experiment, om det för godkännande av ämnet som fodertillsats krävs att ämnets effekt påvisas i produktionsexperiment. Tillstånd beviljas, om bedömningen är att experiment sannolikt inte har skadliga verkningar för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Den som ansöker om tillstånd ska utse en ansvarsperson för experimentet. Sökanden ska till tillståndsansökan bifoga en experimentplan med uppgifter om det ämne som ska användas, dess användningssyfte, den

mängd som ska användas, vilka djur som ska användas i experiment, utformningen av experiment och experimentets varaktighet.

Närmare bestämmelser om ansökningsförfarandet och om innehållet i ansökan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 b §

Avbrytande av vetenskapligt experiment

Ett i 10 a § avsett vetenskapligt experiment ska avbrytas, om det under experimentets gång framgår att det ämne som testas har sådana betydande skadliga verkningar för människors eller djurs hälsa eller för miljön som inte kunde förutses när tillstånd att använda ämnet beviljades. Ansvarspersonen för experimentet ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om saken.

11 §

Genetiskt modifierade foder

Bestämmelser om godkännande och utsläppande på marknaden av foder som omfattas av förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder finns i artiklarna 17–19 i den förordningen.

17 §

Ordnande av verksamhet

Närmare bestämmelser om kraven i fråga om bearbetning, användning, transport och lagring av foder samt om foderföretagarnas egenkontroll och de undersökningar och åtgärder som ska utföras inom ramen för egenkontrollen när foder påträffas som inte uppfyller kraven utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

18 §

Anmälningsskyldighet för foderföretagare

19 §

Krav som gäller journaler och spårbarhet

—————
 Närmare bestämmelser om journalernas innehåll, uppläggning och bevaring utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

20 §

Godkännande av foderföretagare

En foderföretagare ska innan verksamheten inleds hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om godkännande av verksamheten, om avsikten är att bedriva verksamhet enligt artikel 10 i foderhygienförordningen eller enligt punkt 10 i avsnittet "lokaler och utrustning" i bilaga II till den, verksamhet som kräver godkännande enligt bilaga IV till TSE-förordningen eller artikel 8.2 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, verksamhet enligt punkt 1 i bilaga VIII till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder eller tillverkning eller utsläppande på marknaden av foderläkemedel. Bestämmelser om förutsättningarna för godkännande enligt foderhygienförordningen och TSE-förordningen ingår i artikel 13 i foderhygienförordningen och i bilaga IV till TSE-förordningen.

—————

21 §

Foderföretagarens skyldighet att lämna uppgifter

Om en foderföretagare har skäl att misstänka att det foder som företagaren har släppt ut på marknaden eller använder inte uppfyller kraven på säkerhet eller om det vid egenkontrollen upptäcks att de högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen, produkter eller organismer har överskridits, ska företagaren omedelbart informera Livsmedelssäkerhetsverket. För att undvika riskerna med foder som har släppts ut på marknaden, ska foderföretagaren omedelbart meddela salmonellaobservationer till den aktör som har mottagit foder.

ret. □ En företagare som använder foder ska omedelbart informera fodertillverkaren, om det för en djurhållningsplats enligt lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) med stöd av 23 § i lagen om djursjukdomar (441/2013) har meddelats beslut utifrån en formell misstanke om eller ett konstaterat fall av salmonellasmitta.

En foderföretagare ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningsresultat som tyder på foder som inte uppfyller kraven, om undersökningen har gjorts av ett i 28 b § avsett laboratorium, och ge laboratoriet anvisningar för att sända anmälningar och sammandrag som avses i 28 §.

Närmare bestämmelser om anmälan kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om tillbakadragning av foder som inte uppfyller kraven, men som redan har släppts ut på marknaden, ingår i artikel 20 i den allmänna livsmedelsförordningen.

23 §

Tillsynsmyndigheter

—————
 Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar Tullen tillsyn över importen, exporten och transiteringen av foder.

—————

5 kap.

Laboratorier

25 §

Undersökning av prov

—————
 De egenkontrollprover som lagstiftningen förutsätter och som tas med tanke på salmonella ska undersökas i ett godkänt egenkontrolllaboratorium eller ett för undersökning av myndighetsprov godkänt laboratorium eller i ett nationellt referenslaboratorium.

Bestämmelser om undersökning av egenkontrollprover med avseende på dioxin finns i foderhygienförordningen.

27 §

Godkända laboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner laboratorier för undersökning av myndighetsprov och egenkontrolllaboratorier på ansökan. Ett laboratorium kan också ha en mobil verksamhetsenhet.

Förutsättningen för att ett egenkontrolllaboratorium ska godkännas är att dess kompetens har påvisats genom ackreditering eller med ackreditering jämförbar bedömning av kompetens i enlighet med lagen om konstaterande av tillförlitligheten hos tjänster för bedömning av överensstämmelse med kraven (920/2005). Kompetensen hos ett bedömt laboratorium ska bedömas på nytt minst vart tredje år. Laboratorier som undersöker myndighetsprov ska uppfylla de krav som föreskrivs i artikel 12.2 i kontrollförordningen.

Om ett laboratorium inte uppfyller vad som föreskrivs i denna paragraf, men bristerna inte äventyrar undersökningarnas tillförlitlighet, kan Livsmedelssäkerhetsverket godkänna laboratoriet för viss tid. Laboratoriet ska inom utsatt tid avhjälpa bristerna och ansöka om slutligt godkännande.

För ett godkänt laboratorium kan uppställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller verksamheten i syfte att förebygga fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Närmare bestämmelser om de standarder som beskriver godkända laboratorier och om de krav som ställs på laboratoriernas kvalitetssystem och om övriga krav för godkännande av laboratorier får utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 §

Godkända laboratoriers anmälningsskyldighet

Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta sin uppdragsgivare om undersökningsresultat som tyder på foder som inte

uppfyller kraven. Ett godkänt laboratorium ska också underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningar som hänför sig till uppföljning och övervakning av sjukdomar eller infektioner som direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor (zoonoser) och om undersökningsresultaten samt sända proverna och de mikrobstammar som isolerats i undersökningar till ett nationellt referenslaboratorium.

Ett godkänt laboratorium ska på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran lämna verket ett sammandrag av de i 25 § 1 och 2 mom. avsedda undersökningar som laboratoriet utfört och om undersökningsresultaten. Sammandragen av undersökningarna som avses i 25 § 2 mom. och undersökningsresultaten får inte innehålla personuppgifter eller identifieringsuppgifter om tillsynsobjekt.

Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om det görs betydande ändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnande av anmälningar och sammandrag och om sändande av prover och mikrobstammar utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 a §

Nationella referenslaboratoriernas anmälningsskyldighet

Ett nationellt referenslaboratorium ska lämna information som behövs för epidemiologisk uppföljning till Livsmedelssäkerhetsverket och Institutet för hälsa och välfärd och till Livsmedelssäkerhetsverket dessutom sådan information om prover och mikrobstammar enligt 28 § 2 mom. som behövs för styrning av tillsynen. Information till Institutet för hälsa och välfärd får inte innehålla identifieringsuppgifter om tillsynsobjekt.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnande av anmälningar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 b §

Utsedda laboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket kan utse ett laboratorium i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat utanför Europeiska unionen för att undersöka egenkontrollprover som lagstiftningen förutsätter och som tagits med tanke på salmonella.

Livsmedelssäkerhetsverket utser laboratorier enligt 1 mom. på ansökan av en foderföretagare. Förutsättningen för att ett laboratorium ska utses är att laboratoriet i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen använder sig av ett kvalitetssäkringssystem som uppfyller gällande standard.

Närmare bestämmelser om ansökningsförfarandet och om hur laboratorierna ska utses utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

32 §

Förhandsanmälan om och provtagning av foder som importeras

Innan en foderföretagare tar emot ett foderparti som avses i artikel 15.5 och i artikel 17.1 andra stycket i kontrollförordningen ska foderföretagaren med tanke på eventuell provtagning lämna en anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om införsel av partiet.

Av förhandsanmälan ska framgå

- 1) importörens namn och adress,
- 2) importörens företags- eller organisationsnummer, eller om importören inte har ett sådant, personnummer eller lägenhetssignum,
- 3) fodrets namn och typ,
- 4) foderpartiets storlek,
- 5) ursprungsland,
- 6) tidpunkt för ankomsten till finskt territorium och ankomstort,
- 7) importsätt.

Foder som importeras kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under Tullens uppsikt på ett av tillsynsmyndigheten godkänt ställe tills myndigheten har fått tillräcklig utredning om att de krav som före-

skrivs i Europeiska unionens foderlagstiftning samt i denna lag och med stöd av den är uppfyllda.

Närmare bestämmelser om när och hur foderföretagare ska göra förhandsanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om foderpartier som avses i 1 mom. och om hur provtagning och annan importkontroll ska utföras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

34 §

Rätt att utföra inspektioner och få upplysningar

Tillsynsmyndigheten och auktoriserade inspektörer har för tillsynen rätt att vidta åtgärder som föreskrivs i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning, få tillträde till platser där foder och handlingar som gäller foder bearbetas, används eller förvaras, inspektera transportmedel, foderföretagarens bokföring och i 19 § avsedda journaler, samt avgiftsfritt ta behövliga prover av foder. I utrymmen som används för permanent boende får inspektion utföras endast av myndigheterna. Sådana utrymmen får inspekteras endast, om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och det finns grundad anledning att misstänka att någon gjort sig skyldig till ett förfarande som är straffbart enligt denna lag och en inspektion är nödvändig för utredningen av brottet.

Tillsynsmyndigheten samt auktoriserade inspektörer har rätt att av foderföretagarna få de uppgifter och handlingar som behövs för inspektioner eller tillsyn enligt denna lag och Europeiska unionens lagstiftning. En foderföretagare ska på uppmaning lämna tillsynsmyndigheten och auktoriserade inspektörer alla de uppgifter som behövs för tillsynen och kontrollen.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om finska myndigheters rätt att utföra inspektioner och få information gäller också Europeiska unionens inspektörer. Tillsynsmyndigheten ska vid dessa inspektioner samarbeta med Europeiska unionens inspektörer.

Närmare bestämmelser om kontroll- och tillsynsförfarandet samt om provtagningen och om undersökningen av prov får utfärdas

genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

36 §

Tillsynsregistret

För tillsynen upprätthåller Livsmedelssäkerhetsverket ett riksomfattande register över anmälningsskyldiga foderföretagare enligt 18 §, godkända laboratorier enligt 27 § och utsedda laboratorier enligt 28 b §.

37 §

Uppgifter som införs i tillsynsregistret

I tillsynsregistret ska i fråga om godkända och utsedda laboratorier införas

- 1) laboratoriets namn och adress samt övriga kontaktuppgifter,
- 2) analysmetoder som tillämpas vid bedömning eller ackreditering,
- 3) det i 28 b § avsedda laboratoriets analysmetod,
- 4) namnet på den person som ansvarar för undersökningarna i laboratoriet,
- 5) uppgifter om återkallelse av godkännande med stöd av 44 § och återkallelse av beslut om att utse ett laboratorium med stöd av 44 a § samt uppgifter om andra påföljder,
- 6) uppgifter om tillsynsåtgärder som genomförts i godkända laboratorier samt andra motsvarande för tillsynen behövliga uppgifter som avses i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den.

Uppgifterna om en foderföretagare gallras ur registret tio år och uppgifterna om ett laboratorium tre år efter det att företagaren eller laboratoriet har meddelat tillsynsmyndigheten om att verksamheten upphört eller efter det att verksamheten upphört. Uppgifter om straff får dock gallras först när straffbarhet inte längre föreligger för gärningen. Om en uppgift beror på ett beslut som ännu inte har vunnit laga kraft och beslutet senare upphävs, ska uppgiften gallras så snart beslutet om upphävande har vunnit laga kraft.

38 §

Tillsynsmyndigheters och auktoriserade inspektörers skyldighet att lämna uppgifter

Om tillsynsmyndigheten eller en auktoriserad inspektör vet eller har skäl att misstänka att ett foder eller användningen av det kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, ska tillsynsmyndigheten eller den auktoriserade inspektören trots sekretessbestämmelserna omedelbart underrätta den behöriga miljö-, livsmedels-, veterinär- eller hälsoskyddsmyndigheten om saken. En anmälan ska också alltid göras till Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket ska göra en anmälan till Institutet för hälsa och välfärd, om ett foder eller användningen av ett foder kan orsaka fara för människors hälsa.

41 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda att ett foder

1) produceras och framställs, om de produktions-, framställnings- eller förvaringslokaler, de metoder eller den utrustning som används vid tillverkningen eller tillverkarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

2) bearbetas, om de lokaler, de metoder eller den utrustning som används för bearbetning eller förvaring eller foderföretagarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

3) släpps ut på marknaden eller används, om

a) fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

b) fodret används i strid med bruksanvisningarna,

c) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 18 §,

d) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 §, eller

e) salmonellabakterie har påträffats i produktionsmiljön eller transportfordonet,

4) transporteras eller lagras, om transportmaterielen eller lagerlokalerna inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

5) är i omlopp på den inre marknaden, importerar eller exporterar, om fodret inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den.

Ett förbud får meddelas endast om missförhållandet kan medföra fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, om missförhållandet fortgår eller återkommer eller om det förorsakas uppsåtligen.

Ett förbud ska meddelas temporärt, om det missförhållande som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. Det temporära förbudet gäller tills tillsynsmyndigheten ger sitt slutliga avgörande i ärendet. Förbudet ska återkallas utan dröjsmål om det missförhållande som förbudet grundar sig på avhjälps eller om missförhållandet inte längre är av betydelse för förbudet.

Ett förbud ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärsinstansen förbjuder verkställighet av tillsynsmyndighetens beslut eller bestämmer att verkställigheten ska avbrytas.

42 §

Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder

Har tillsynsmyndigheten med stöd av 41 § meddelat ett förbud mot produktion, framställning, bearbetning, utsläppande på marknaden, användning, handel på den inre marknaden, import eller export av foder, kan Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att fodret på ett sätt som verket godkänner och på foderföretagarens bekostnad ska bearbetas

på nytt, förstöras, användas för annat ändamål eller återsändas till ursprungslandet. Till beslutet kan fogas bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid verkställigheten.

44 a §

Återkallelse av beslut om att utse ett laboratorium

Livsmedelssäkerhetsverket ska återkalla det beslut genom vilket verket har utsett ett laboratorium, om den foderföretagare som avses i 28 b § begär det eller om verket får kännedom om att laboratoriet lägger ned sin verksamhet.

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett beslut om att utse ett laboratorium, om verket får kännedom om att laboratoriet eller den verksamhet som bedrivs där på något väsentligt sätt bryter mot krav i denna lag.

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett beslut om att utse ett laboratorium också för den tid som behandlingen av ett ärende som avses i 2 mom. kräver, om det är nödvändigt på grund av att verksamheten medför oskälig skada för människors eller djurs hälsa eller miljön eller om bristerna i verksamheten vid laboratoriet riskerar äventyra undersökningsresultatens tillförlitlighet.

44 b §

Återkallelse av tillstånd

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett i 10 a § avsett tillstånd, om tillståndsinnehavaren på väsentligt sätt bryter mot tillståndsvillkor som meddelats enligt denna lag.

46 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet

1) producerar, framställer, släpper ut på marknaden, importerar eller exporterar foder som inte uppfyller de krav som föreskrivs i 6, 7 eller 9—15 a § eller med stöd av dem,

2) bryter mot vad som föreskrivs om tillverkning, bearbetning, transport, lagring, an-

vändning eller kvalitetssäkring av foder i 17 § eller med stöd av den,

3) bryter mot ett temporärt förbud som meddelats med stöd av 16 §,

4) försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 18 §, den skyldighet att föra journal som föreskrivs i 19 § eller den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 34 § 2 mom.,

5) försummar att ansöka om godkännande som foderföretagare enligt 20 §,

6) i strid med 14 eller 15 § eller i övrigt ger vilseledande uppgifter om ett foder eller ett foders egenskaper,

7) försummar att iaktta förpackningskrav enligt 15 a §,

8) bryter mot ett föreläggande som meddelats med stöd av 40 §, ett förbud som meddelats med stöd av 41 §, ett föreläggande som gäller bearbetning, förstörande eller återsändande som meddelats med stöd av 42 § eller fortsätter sin verksamhet fastän en registrering eller ett godkännande har avbrutits med stöd av artikel 14 eller återkallats med stöd av artikel 15 i foderhygienförordningen, eller

9) bryter mot

a) de allmänna kraven om fodersäkerhet i artikel 15 i allmänna livsmedelsförordningen, artikel 4 i foderhygienförordningen eller bilaga I del A, bilaga II eller bilaga III till foderhygienförordningen eller artikel 4 eller 6 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

b) kraven om fodrets spårbarhet och om registrering av uppgifter enligt artikel 18 i allmänna livsmedelsförordningen, artikel 4 punkt A eller artikel 5 i GMO-spårbarhetsförordningen eller bilaga I del A punkt II eller bilaga II till foderhygienförordningen,

c) kravet om anmälning med tanke på registrering i artikel 9 i foderhygienförordningen,

d) kravet om godkännande av anläggningar i artikel 10 i foderhygienförordningen eller punkt 10 i avsnittet ”lokaler och utrustning” i bilaga II till den, artikel 8.2 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder eller punkt 1 i bilaga VIII till den och bilaga IV till TSE-förordningen,

e) bestämmelserna om skyldigheter för foderföretagare i artikel 17 eller 20 i allmänna livsmedelsförordningen eller artikel 5 i för-

ordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

f) egenkontrollskyldigheterna i artikel 5—7 i foderhygienförordningen eller bilaga I och II till foderhygienförordningen,

g) om export i artikel 12 i allmänna livsmedelsförordningen,

h) bestämmelsen om utsläppande på marknaden i artikel 3 i tillsatsförordningen eller artikel 9 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

i) bestämmelserna om märkning eller presentation i artikel 16 i tillsatsförordningen eller bilaga III till tillsatsförordningen, artikel 25 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder, artikel 4.b i GMO-spårbarhetsförordningen eller artikel 11 eller 13—20 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder eller bilaga II eller V—VIII till den förordningen,

j) bestämmelsen om förpackning i artikel 16 i tillsatsförordningen eller artikel 23 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

k) bestämmelserna om allmänna användningsvillkor i bilaga IV till tillsatsförordningen och bilaga I till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

l) kravet om ansökan om godkännande i artikel 4 i tillsatsförordningen eller artikel 16 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,

m) förbuden angående utfodring av djur i bilaga IV till TSE-förordningen eller bilaga III till förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder, eller

n) en foderrättsakt i Europeiska unionens lagstiftning om genomförande av förordningarna i punkterna a—m, ska, om inte försummelsen eller den fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön som gärningen medfört ska anses ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för foderlagsförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20.

I 27 § avsedda egenkontrolllaboratorier som godkänts före ikraftträdandet av denna lag får utan separat godkännande fortsätta sin verksamhet utan ackreditering eller kompetens-

bedömning i ett och ett halvt år från ikraft- trädandet av lagen.

Helsingfors den 10 april 2014

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av foderlagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i foderlagen (86/2008) 31 §, sådan den lyder i lag 34/2011,
ändras 2 § 2 mom., 3—6 §, 10 §, 11 § 1 mom., 17 § 4 mom., rubriken för 18 §, 19 § 2 mom.,
20 § 1 mom., 21 §, 23 § 3 mom., 27, 28, 32, 34 och 36 §, 37 § 2 och 4 mom., 38 § 1 mom., 41,
42 och 46 §,
av dem 3, 18, 41 och 46 §, sådana de lyder delvis ändrade i lag 34/2011, 5, 21 och 32 §, så-
dana de lyder i lag 34/2011, samt 23 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1508/2009, och
fogas till 9 §, sådan den lyder i lag 34/2011, ett nytt 4 mom., till lagen nya 10 a och 10 b §,
till 25 § nya 2 och 3 mom. samt till lagen nya 28 a, 28 b, 44 a och 44 b § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

Denna lag gäller inte foder som används för
produktionsexperiment vid forskningslabora-
torier eller i djurförsök vid försöksdjursan-
läggningar. Bestämmelser om djurförsök
finns i lagen om försöksdjursverksamhet
(62/2006).

Denna lag gäller inte foder som används i
*vetenskapliga experiment för utfodring av
djur. Lagens 10 a och 10 b § tillämpas dock
på ämnen som används i vetenskapliga expe-
riment som fodertillsatser i foder för produk-
tionsdjur och som inte har godkänts för än-
damålet i fråga.*

3 §

3 §

Europeiska unionens foderlagstiftning

Europeiska unionens foderlagstiftning

Denna lag tillämpas också på tillsynen över
iakttagande av följande rättsakter om foder
och foderkontroll som utfärdats av Europeis-
ka unionen och de bestämmelser som utfär-
dats med stöd av dem, om inte något annat
föreskrivs i någon annan lag:

1) Europaparlamentets och rådets förord-
ning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer
och krav för livsmedelslagstiftning, om inrät-
tande av Europeiska myndigheten för livsme-
delssäkerhet och om förfaranden i frågor som
gäller livsmedels säkerhet (*allmänna livsme-
delsförordningen*),

Om inte annat föreskrivs i någon annan lag,
tillämpas denna lag också på tillsynen över
efterlevnaden av följande rättsakter om foder
och foderkontroll som antagits av Europeiska
unionen och på tillsynen över efterlevnaden
av bestämmelser som utfärdats med stöd av
dessa rättsakter:

1) Europaparlamentets och rådets förord-
ning (EG) nr 178/2002 om allmänna princi-
per och krav för livsmedelslagstiftning, om
inrättande av Europeiska myndigheten för
livsmedels säkerhet och om förfaranden i frå-
gor som gäller livsmedels säkerhet (*allmänna
livsmedelsförordningen*),

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (*kontrollförordningen*),

3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om fastställande av krav för foderhygien (*foderhygienförordningen*),

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om fodertillsatser (*EG:s tillsatsförordning*),

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (*förordningen om animaliska biprodukter*),

6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG,

7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (*förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder*),

8) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG (*GMO-spårbarhetsförordningen*),

9) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer,

10) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (*TSE-förordningen*),

11) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen,

12) Europaparlamentets och rådets förord-

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (*kontrollförordningen*),

3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om fastställande av krav för foderhygien (*foderhygienförordningen*),

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om fodertillsatser (*tillsatsförordningen*),

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (*förordningen om animaliska biprodukter*),

6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG,

7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (*förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder*),

8) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG (*GMO-spårbarhetsförordningen*),

9) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer,

10) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (*TSE-förordningen*),

11) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen,

12) Europaparlamentets och rådets förord-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

ning (EG) nr 767/2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder),

13) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien.

ning (EG) nr 767/2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder),

13) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien,

14) rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91.

4 §

4 §

*Förhållande till annan lagstiftning**Förhållande till annan lagstiftning*

Bestämmelser om tryggheten av den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung i syfte att bekämpa, förebygga och förhindra spridning av djursjukdomar finns i lagen om djursjukdomar (55/1980). I lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) bestäms om import av foder av animaliskt ursprung från stater utanför Europeiska gemenskapen och om kontrollen av detta foder. På grunderna för bedömningen av strålsäkerheten i fråga om foder tillämpas strålskyddslagen (592/1991). I gentekniklagen (377/1995) bestäms om innesluten användning och avsiktlig utsättning i miljön av genetiskt modifierade organismer samt om ibruktagande av anläggningar och lokaler för hantering av genetiskt modifierade organismer och om deras verksamhet. Bestämmelser om tillverkning, import, distribution och försäljning av läkemedel samt annan överlåtelse till förbrukning ingår i läkemedelslagen (395/1987). I lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997) bestäms om användning av och tillsyn över läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt om redskap som är avsedda att användas vid medicinsk behandling av djur och om tillsynen över dessa redskap.

Bestämmelser om import av foder av animaliskt ursprung från stater utanför Europeiska unionen och bestämmelser om kontrollen av denna import finns i lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996). På grunderna för bedömningen av strålsäkerheten i fråga om foder tillämpas strålskyddslagen (592/1991). I gentekniklagen (377/1995) föreskrivs om innesluten användning och avsiktlig utsättning i miljön av genetiskt modifierade organismer samt om ibruktagande av och verksamhet vid anläggningar och lokaler för hantering av genetiskt modifierade organismer. Bestämmelser om tillverkning, import, distribution och försäljning av läkemedel samt annan överlåtelse till förbrukning finns i läkemedelslagen (395/1987). I lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997) föreskrivs om användning av och tillsyn över läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt om redskap som är avsedda att användas vid medicinsk behandling av djur och om tillsynen över dessa redskap. *I lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013) föreskrivs om krav som ställs på verksamhetsutövare och anläggningar inom sektorn samt om tillståndsbefviljande och tillsyn.*

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *foder* foder enligt definitionen i artikel 3.4 i allmänna livsmedelsförordningen,
- 2) *foderråvaror* foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 punkt g i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 3) *foderblandning* foderblandning enligt definitionen i artikel 3.2 punkt h i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 4) *fodertillsatser* fodertillsatser enligt definitionen i artikel 2.2 punkt a i EG:s tillsatsförordning,
- 5) *genetiskt modifierat foder* foder enligt definitionen i artikel 2.7 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,
- 6) *foderläkemedel* blandningar av ett eller flera veterinärmedicinska läkemedel och foder, som har färdigställts för utsläppande på marknaden och som på grund av sina botande eller förebyggande egenskaper eller övriga medicinska egenskaper är avsedda att ges till djur utan vidare bearbetning,
- 7) *foder för särskilda näringsbehov* foder för särskilda näringsbehov enligt definitionen i artikel 3.2 punkt o i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 8) *skadliga ämnen, produkter och organismer* sådana ämnen, produkter och organismer i foder som kan förorsaka hälsofara för djur eller via animaliska produkter för människor eller fara för miljön,
- 9) *etikett* etikett enligt definitionen i artikel 3.2 punkt t i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 10) *foderföretagare* de fysiska eller juridiska personer som utför vilket som helst stadium i fodrets produktions-, bearbetnings- och distributionskedja samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedels-

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *foder* foder enligt definitionen i artikel 3.4 i allmänna livsmedelsförordningen,
- 2) *foderråvaror* foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 punkt g i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 3) *foderblandning* foderblandning enligt definitionen i artikel 3.2 punkt h i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 4) *foderparti* foderparti enligt definitionen i artikel 3.2 punkt r i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 5) *fodertillsatser* fodertillsatser enligt definitionen i artikel 2.2 punkt a i tillsatsförordningen,
- 6) *genetiskt modifierat foder* foder enligt definitionen i artikel 2.7 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,
- 7) *foderläkemedel* blandningar av ett eller flera veterinärmedicinska läkemedel och foder, som har färdigställts för utsläppande på marknaden och som på grund av sina botande eller förebyggande egenskaper eller övriga medicinska egenskaper är avsedda att ges till djur utan vidare bearbetning,
- 8) *foder för särskilda näringsbehov* foder för särskilda näringsbehov enligt definitionen i artikel 3.2 punkt o i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,
- 9) *skadliga ämnen, produkter och organismer* sådana ämnen, produkter och organismer i foder som kan förorsaka hälsofara för djur eller via animaliska produkter för människor eller fara för miljön,
- 10) *etikett* etikett enligt definitionen i artikel 3.2 punkt t i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

producerande djur de äger eller innehar; med foderföretagare avses dock inte företagare som enbart

a) utfodrar livsmedelsproducerande djur som är avsedda för privat konsumtion,

b) tillverkar foder för andra djur än livsmedelsproducerande djur som företagaren äger eller innehar,

c) bedriver detaljhandel med sällskapsdjursfoder,

d) bedriver utfiskning av skräpfisk eller fritidsfiske,

11) *stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan* alla stadier från primärproduktion till leverans av fodret till slutkonsumenten,

12) *primärproduktion av foder* primärproduktion av foder enligt artikel 3 punkt f i foderhygienförordningen,

13) *kvalitetssäkring* foderföretagarens eget kontrollsystem genom vilket företagaren strävar efter att försäkra sig om att fodret och foderhanteringen uppfyller de krav som ställs i bestämmelserna,

14) *utsläppande på marknaden* utsläppande på marknaden av foder enligt artikel 3.8 i allmänna livsmedelsförordningen,

15) *spårbarhet möjlighet* att spåra foder genom alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan och följa det genom dessa stadier,

16) *import* införsel från andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

17) *export* utförsel till andra länder än Eu-

11) *foderföretagare* de fysiska eller juridiska personer som utför vilket som helst stadium i fodrets produktions-, framställnings- och distributionskedja samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur de äger eller innehar; med foderföretagare avses dock inte företagare som enbart

a) utfodrar livsmedelsproducerande djur som är avsedda för privat konsumtion,

b) tillverkar foder för andra djur än livsmedelsproducerande djur som företagaren äger eller innehar,

c) bedriver detaljhandel med sällskapsdjursfoder,

d) bedriver utfiskning av skräpfisk eller fritidsfiske,

12) *primärproduktion av foder* primärproduktion av foder enligt artikel 3 punkt f i foderhygienförordningen,

13) *primärproducent av foder* den som bedriver verksamhet enligt artikel 5.1 a–c i foderhygienförordningen samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur som de äger eller innehar,

14) *stadier i produktions-, framställnings- och distributionskedjan* alla stadier från primärproduktion till leverans av fodret till slutkonsumenten,

15) *anläggning* en enhet som genomför vilket som helst av stadierna inom produktion, framställning och distribution av foder i ett foderföretag,

16) *egenkontroll* foderföretagarens eget kontrollsystem genom vilket företagaren strävar efter att försäkra sig om att fodret och foderhanteringen uppfyller de krav som ställs i bestämmelserna,

17) *prov* en samling av ett eller flera stick-

uropeiska unionens medlemsstater,

18) *handel på den inre marknaden* införsel till Finland från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller utförsel från Finland till andra medlemsstater i Europeiska unionen,

19) *salmonellabakterie* alla bakterier som hör till salmonellagruppen.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess stater.

6 §

Allmänna kvalitetskrav för foder

Foder ska uppfylla kraven enligt denna lag och Europeiska gemenskapens foderlagstiftning och vara oförfalskade, av god kvalitet och säkra samt lämpliga som näring för djur. Bestämmelser om allmänna krav på fodersäkerhet ingår också i artiklarna 11 och 15 i allmänna livsmedelsförordningen och bestämmelser om särskilda krav för export av foder från gemenskapen ingår i artikel 12 i allmänna livsmedelsförordningen.

Foder får inte innehålla *sådana mängder*

prov som har tagits från det undersökta foderpartiet eller en del av det,

18) **ursprungsland** det land från vilket foderpartiet importeras till Finland,

19) **beräkningsmetoder** Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi formuler med konstanter, i fodertabellen angivna koefficienter för smältbarhet och i fråga om idisslarfoder även mängden protein som sönderdelas,

20) *utsläppande på marknaden* utsläppande på marknaden av foder enligt artikel 3.8 i allmänna livsmedelsförordningen,

21) *spårbarhet* möjlighet att spåra foder genom alla stadier i produktions-, framställnings- och distributionskedjan och följa det genom dessa stadier,

22) *import införsel* från andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

23) *export* utförsel till andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

24) *handel på den inre marknaden* införsel till Finland från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller utförsel från Finland till andra medlemsstater i Europeiska unionen,

25) *salmonellabakterie* alla bakterier som hör till salmonellagruppen,

26) *produktionsdjur* djur som avses i avsnitt 1 artikel 3.6 i förordningen om animaliska biprodukter.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess stater.

6 §

Allmänna kvalitetskrav för foder

Foder ska uppfylla kraven enligt denna lag och Europeiska unionens foderlagstiftning och vara oförfalskade, av god kvalitet och säkra samt lämpliga som näring för djur. Bestämmelser om allmänna krav på fodersäkerhet ingår också i artiklarna 11 och 15 i allmänna livsmedelsförordningen och bestämmelser om särskilda krav för export av foder från gemenskapen i artikel 12 i den förordningen.

Foder får inte innehålla skadliga ämnen,

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

skadliga ämnen, produkter eller organismer att användningen av det kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, eller ge upphov till kvalitetsfel hos animaliska produkter.

Närmare bestämmelser om högsta tillåtna halter av skadliga ämnen, produkter och organismer i foder utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 §

Foder för särskilda näringsbehov

produkter eller organismer så att användningen av det kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, eller ge upphov till kvalitetsfel hos animaliska produkter. *Det får inte förekomma salmonellabakterier i foder.*

De tillåtna maximihalterna av skadliga ämnen och produkter i djurfoder anges i kommissionens genomförandeförordningar om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG om främmande ämnen och produkter i djurfoder.

9 §

Foder för särskilda näringsbehov

Ändringar i förteckningen över användningsområden för foder avsett för särskilda näringsbehov anges i kommissionens genomförandeförordningar om ändring av bilaga I till kommissionens direktiv 2008/38/EG om upprättande av en förteckning över användningsområden för djurfoder för särskilda näringsbehov.

10 §

Fodertillsatser

På utsläppande på marknaden av tillsatser som omfattas av tillämpningsområdet för EG:s tillsatsförordning tillämpas det förfarande som anges i EG:s tillsatsförordning.

10 §

Fodertillsatser

Bestämmelserna om godkännande och utsläppande på marknaden av fodertillsatser finns i artiklarna 3—5 i tillsatsförordningen.

10 a §

Tillstånd att använda icke-godkända fodertillsatser

Foderföretagare som i utfodringen av produktionsdjur i vetenskapliga experiment som fodertillsats har för avsikt att använda ett ämne som inte har godkänts för ändamålet i fråga ska ansöka om tillstånd för detta av Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket får bevilja tillstånd att använda ämnet i ett vetenskapligt experiment, om det för godkännande av ämnet som fodertillsats krävs att ämnets effekt påvisas i produktionsexperiment. Tillstånd beviljas, om bedöm-

ningen är att experimentet sannolikt inte har skadliga verkningar för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Den som ansöker om tillstånd ska utse en ansvarsperson för experimentet. Sökanden ska till tillståndsansökan bifoga en experimentplan med uppgifter om det ämne som ska användas, dess användningssyfte, den mängd som ska användas, vilka djur som ska användas i experimentet, utformningen av experimentet och experimentets varaktighet.

10 b §

Avbrytande av vetenskapligt experiment

Ett i 10 a § avsett vetenskapligt experiment ska avbrytas, om det under experimentets gång framgår att det ämne som testas har sådana betydande skadliga verkningar för människors eller djurs hälsa eller för miljön som inte kunde förutses när tillstånd att använda ämnet beviljades. Ansvarspersonen för experimentet ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om saken.

11 §

Genetiskt modifierade foder

Bestämmelser om utsläppande på marknaden av foder som omfattas av tillämpningsområdet för förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder och GMO-spårbarhetsförordningen ingår i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder och GMO-spårbarhetsförordningen.

17 §

Ordnande av verksamhet

Närmare bestämmelser om kraven i fråga om hantering, användning, transport och lagring av foder samt kvalitetssäkring av foderföretagarnas verksamhet och de undersökningar som ska utföras inom ramen för kvalitetssäkringen kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 §

Genetiskt modifierade foder

Bestämmelser om godkännande och utsläppande på marknaden av foder som omfattas av förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder finns i artiklarna 17–19 i den förordningen.

17 §

Ordnande av verksamhet

Närmare bestämmelser om kraven i fråga om bearbetning, användning, transport och lagring av foder samt om foderföretagarnas egenkontroll och de undersökningar och åtgärder som ska utföras inom ramen för egenkontrollen när foder påträffas som inte uppfyller kraven utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

18 §

Anmälningsskyldighet

18 §

Anmälningsskyldighet för foderföretagare

19 §

Krav som gäller journaler och spårbarhet

19 §

Krav som gäller journaler och spårbarhet

Närmare bestämmelser om journalernas innehåll och uppläggning kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare bestämmelser om journalernas innehåll, uppläggning och bevaring utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

20 §

Godkännande av foderföretagare

En foderföretagare ska innan verksamheten inleds hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om godkännande av verksamheten, om avsikten är att bedriva verksamhet enligt artikel 10 i foderhygienförordningen, verksamhet som kräver godkännande enligt bilaga IV till TSE-förordningen eller tillverkning eller utsläppande på marknaden av foderläkemedel. Bestämmelser om förutsättningarna för godkännande enligt foderhygienförordningen och TSE-förordningen ingår i artikel 13 i foderhygienförordningen och i bilaga IV till TSE-förordningen.

20 §

Godkännande av foderföretagare

En foderföretagare ska innan verksamheten inleds hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om godkännande av verksamheten, om avsikten är att bedriva verksamhet enligt artikel 10 i foderhygienförordningen eller enligt punkt 10 i avsnittet "lokaler och utrustning" i bilaga II till den, verksamhet som kräver godkännande enligt bilaga IV till TSE-förordningen eller artikel 8.2 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, verksamhet enligt punkt 1 i bilaga VIII till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder eller tillverkning eller utsläppande på marknaden av foderläkemedel. Bestämmelser om förutsättningarna för godkännande enligt foderhygienförordningen och TSE-förordningen ingår i artikel 13 i foderhygienförordningen och i bilaga IV till TSE-förordningen.

21 §

Foderföretagarens skyldighet att lämna uppgifter

Om en foderföretagare har skäl att misstänka att det foder som företagaren har släppt ut på marknaden eller använder inte uppfyller kraven på säkerhet eller om det vid kvalitets-säkring upptäcks att de högsta tillåtna halter-

21 §

Foderföretagares skyldighet att lämna uppgifter

Om en foderföretagare har skäl att misstänka att det foder som företagaren har släppt ut på marknaden eller använder inte uppfyller kraven på säkerhet eller om det vid egenkontrollen upptäcks att de högsta tillåtna halterna

na av skadliga ämnen, produkter eller organismer har överskridits, ska företagaren omedelbart informera Livsmedelssäkerhetsverket.

Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om tillbakadragning av foder som inte uppfyller kraven, men som redan har släppts ut på marknaden, ingår i artikel 20 i den allmänna livsmedelsförordningen.

23 §

Tillsynsmyndigheter

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar tullverket tillsyn över importen och exporten av foder samt transporten av foder *via Finland utan förtullning*.

av skadliga ämnen, produkter eller organismer har överskridits, ska företagaren omedelbart informera Livsmedelssäkerhetsverket. *För att undvika riskerna med foder som har släppts ut på marknaden, ska foderföretagaren omedelbart meddela salmonellaobservationer till den aktör som har mottagit fodret. □ En företagare som använder foder ska omedelbart informera fodertillverkaren, om det för en djurhållningsplats enligt lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) med stöd av 23 § i lagen om djursjukdomar (441/2013) har meddelats beslut utifrån en formell misstanke om eller ett konstaterat fall av salmonellasmitta.*

En foderföretagare ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningsresultat som tyder på foder som inte uppfyller kraven, om undersökningen har gjorts av ett i 28 b § avsett laboratorium, och ge laboratoriet anvisningar för att sända anmälningar och sammandrag som avses i 28 §.

Närmare bestämmelser om anmälan *kan* utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om tillbakadragning av foder som inte uppfyller kraven, men som redan har släppts ut på marknaden, ingår i artikel 20 i den allmänna livsmedelsförordningen.

23 §

Tillsynsmyndigheter

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar *Tullen* tillsyn över importen, exporten och transiteringen av foder.

5 kap.

Laboratorier

25 §

*Undersökning av prov**Godkända laboratorier*

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner på ansökan de laboratorier som undersöker myndighetsprov. Ett godkänt laboratorium kan också ha en mobil verksamhetsenhet.

Ett laboratorium som godkänns ska ha ett skriftligt kvalitetssäkringssystem och teknisk kompetens och förmåta fram tillförlitliga resultat. Laboratoriets personal ska ha den utbildning och kompetens som uppgiften förutsätter.

Laboratorier som undersöker myndighetsprov ska dessutom uppfylla de krav som föreskrivs i artikel 12.2 i kontrollförordningen.

Ett godkännande kan utfärdas för viss tid. För ett godkänt laboratorium kan uppställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller verksamheten i syfte att förebygga fara

5 kap.

Laboratorier

25 §

*Undersökning av prov**Godkända laboratorier*

De egenkontrollprover som lagstiftningen förutsätter och som tas med tanke på salmonella ska undersökas i ett godkänt egenkontrolllaboratorium eller ett för undersökning av myndighetsprov godkänt laboratorium eller i ett nationellt referenslaboratorium.

Bestämmelser om undersökning av egenkontrollprover med avseende på dioxin finns i foderhygienförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner laboratorier för undersökning av myndighetsprov och egenkontrolllaboratorier på ansökan. Ett laboratorium kan också ha en mobil verksamhetsenhet.

Förutsättningen för att ett egenkontrolllaboratorium ska godkännas är att dess kompetens har påvisats genom ackreditering eller med ackreditering jämförbar bedömning av kompetens i enlighet med lagen om konstaterande av tillförlitligheten hos tjänster för bedömning av överensstämmelse med kraven (920/2005). Kompetensen hos ett bedömt laboratorium ska bedömas på nytt minst vart tredje år. Laboratorier som undersöker myndighetsprov ska uppfylla de krav som föreskrivs i artikel 12.2 i kontrollförordningen.

Om ett laboratorium inte uppfyller vad som föreskrivs i denna paragraf, men bristerna inte äventyrar undersökningarnas tillförlitlighet, kan Livsmedelssäkerhetsverket godkänna laboratoriet för viss tid. Laboratoriet ska inom utsatt tid avhjälpa bristerna och ansöka om slutligt godkännande.

För ett godkänt laboratorium kan uppställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller verksamheten i syfte att förebygga fara för människors eller djurs hälsa eller för mil-

för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Närmare bestämmelser om de krav som ställs på laboratoriernas kvalitetssäkringssystem och om övriga krav som ställs för godkännande av laboratorier samt om kompetenskraven i fråga om laboratoriernas personal kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet

Närmare bestämmelser om de standarder som beskriver godkända laboratorier och, om de krav som ställs på laboratoriernas kvalitetssystem och om övriga krav för godkännande av laboratorier får utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 §

Laboratoriers anmälningsskyldighet

Ett laboratorium för kvalitetssäkring som en foderföretagare anlitar och ett godkänt laboratorium ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningar som hänför sig till uppföljning och övervakning av sjukdomar eller infektioner som direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor (*zoonoser*) och om undersökningsresultaten samt sända mikrobstammar som isolerats i undersökningar till ett nationellt referenslaboratorium.

Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål meddela Livsmedelssäkerhetsverket om det sker betydande förändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör. Ett godkänt laboratorium ska på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran tillställa verket ett sammandrag av de i 25 § avsedda undersökningar som laboratoriet utfört och om undersökningsresultaten.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnande av meddelanden och sammandrag samt om förvaring och sändande av mikrobstammar utfärdas genom förordning av jord-

28 §

Godkända laboratoriers anmälningsskyldighet

Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta sin uppdragsgivare om undersökningsresultat som tyder på foder som inte uppfyller kraven.

*Ett godkänt laboratorium ska också underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om undersökningar som hänför sig till uppföljning och övervakning av sjukdomar eller infektioner som direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor (*zoonoser*) och om undersökningsresultaten samt sända proverna och de mikrobstammar som isolerats i undersökningar till ett nationellt referenslaboratorium.*

Ett godkänt laboratorium ska på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran lämna verket ett sammandrag av de i 25 § 1 och 2 mom. avsedda undersökningar som laboratoriet utfört och om undersökningsresultaten. Sammandragen av undersökningarna som avses i 25 § 2 mom. och undersökningsresultaten får inte innehålla personuppgifter eller identifieringsuppgifter om tillsynsobjekt.

Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om det görs betydande ändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnande av anmälningar och sammandrag och om sändande av prover och mikrobstammar utfärdas genom förordning av stats-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

och skogsbruksministeriet.

rådet.

28 a §

Nationella referenslaboratoriernas anmälningsskyldighet

Ett nationellt referenslaboratorium ska lämna information som behövs för epidemiologisk uppföljning till Livsmedelssäkerhetsverket och Institutet för hälsa och välfärd och till Livsmedelssäkerhetsverket dessutom sådan information om prover och mikrobstammar enligt 28 § 2 mom. som behövs för styrning av tillsynen. Informationen till Institutet för hälsa och välfärd får inte innehålla identifieringsuppgifter om tillsynsobjekt.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnande av anmälningar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 b §

Utsedda laboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket kan utse ett laboratorium i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat utanför Europeiska unionen för att undersöka egenkontrollprover som lagstiftningen förutsätter och som tagits med tanke på salmonella.

Livsmedelssäkerhetsverket utser laboratorier enligt 1 mom. på ansökan av en foderföretagare. Förutsättningen för att ett laboratorium ska utses är att laboratoriet i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen använder sig av ett kvalitetssäkringssystem som uppfyller gällande standard.

Närmare bestämmelser om ansökningsförfarandet och om hur laboratorierna ska utses utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

31 §

Ankomstanmälan och provtagning vid handel på den inre marknaden

Ett foderparti som förs in till Finland från en annan medlemsstat inom Europeiska unio-

31 §

Ankomstanmälan och provtagning vid handel på den inre marknaden

(upphävs)

nen och som kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, ska av foderföretagaren med avseende på provtagning anmälas till Livsmedelssäkerhetsverket innan partiet införs till Finland.

Foder som förs in till Finland får förvaras på ett ställe som har godkänts av tillsynsmyndigheten tills myndigheten tillåter att fodret släpps ut på marknaden. Tillsynsmyndigheten får ge tillstånd först när den fått en tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska unionens foderlagstiftning samt i denna lag och med stöd av den uppfylls.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om bedömning av foder som avses i 1 mom. och om provtagning samt om när och hur en foderföretagare ska göra en ankomst-anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om ett foderparti och vilka uppgifter som ska ges om fodret.

32 §

Förhandsanmälan om och provtagning av foder som importeras

Innan en foderföretagare tar emot ett parti av sådant foder som avses i artikel 15.5 och i artikel 17.1 kap. 2 i kontrollförordningen ska företagaren lämna en anmälan om införseln till Livsmedelssäkerhetsverket för provtagning.

Foder som importeras kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under tullens uppsikt på ett ställe som har godkänts av tillsynsmyndigheten tills myndigheten har fått en tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska unionens foderlagstiftning samt i denna lag och med stöd av

32 §

Förhandsanmälan om och provtagning av foder som importeras

Innan en foderföretagare tar emot ett foderparti som avses i artikel 15.5 och i artikel 17.1 andra stycket i kontrollförordningen ska foderföretagaren med tanke på eventuell provtagning lämna en anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om införsel av partiet.

Av förhandsanmälan ska framgå

- 1) importörens namn och adress,
- 2) importörens företags- eller organisationsnummer, eller om importören inte har ett sådant, personnummer eller lägenhetssignum,
- 3) fodrets namn och typ,
- 4) foderpartiets storlek,
- 5) ursprungsland,
- 6) tidpunkt för ankomsten till finskt territorium och ankomstort,
- 7) importsätt.

Foder som importeras kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under Tullens uppsikt på ett av tillsynsmyndigheten godkänt ställe tills myndigheten har fått tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska unionens foderlagstiftning samt i denna lag och med stöd av den är

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

den är uppfyllda.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om när och hur en foderföretagare ska göra en förhandsanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om foderpartier som avses i 1 mom. och *vilka uppgifter som ska ges om fodret samt* om hur provtagning och annan importkontroll ska utföras.

34 §

Rätt att utföra inspektioner och få upplysningar

Tillsynsmyndigheten och auktoriserade inspektörer har för tillsynen rätt att vidta åtgärder som föreskrivs i denna lag och i Europeiska gemenskapens lagstiftning, få tillträde till platser där foder och handlingar som gäller foder hanteras, används eller förvaras, inspektera transportmedel, foderföretagarens bokföring och i 19 § avsedda journaler, samt avgiftsfritt ta nödvändiga prov av foder. På områden som omfattas av hemfriden får inspektion utföras endast av en myndighet och endast om inspektionen är nödvändig för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och det finns grundad anledning att misstänka att någon gjort sig skyldig till ett förfarande som är straffbart enligt denna lag och en inspektion är nödvändig för utredningen av brottet.

Tillsynsmyndigheten samt auktoriserade inspektörer har rätt att av foderföretagarna få de uppgifter och handlingar som behövs för inspektioner eller tillsyn enligt denna lag och Europeiska gemenskapens lagstiftning. En foderföretagare ska på begäran lämna tillsynsmyndigheten och auktoriserade inspektörer alla de uppgifter som behövs för tillsynen och kontrollen.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om finska myndigheters rätt att utföra inspektioner och få information gäller också Europeiska gemenskapens inspektörer. Tillsynsmyndigheten ska vid dessa inspektioner samarbeta med Europeiska gemenskapens inspektörer.

Närmare bestämmelser om kontroll- och tillsynsförfarandet samt om provtagningen och om undersökningen av prov kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruks-

uppfyllda.

Närmare bestämmelser om när och hur foderföretagare ska göra förhandsanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om foderpartier som avses i 1 mom. och om hur provtagning och annan importkontroll ska utföras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

34 §

Rätt att utföra inspektioner och få upplysningar

Tillsynsmyndigheten och auktoriserade inspektörer har för tillsynen rätt att vidta åtgärder som föreskrivs i denna lag och i Europeiska *unionens* lagstiftning, få tillträde till platser där foder och handlingar som gäller foder bearbetas, används eller förvaras, inspektera transportmedel, foderföretagarens bokföring och i 19 § avsedda journaler, samt avgiftsfritt ta behövliga prover av foder. *I utrymmen som används för permanent boende* får inspektion utföras endast av myndigheterna. *Sådana utrymmen får inspekteras endast*, om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och det finns grundad anledning att misstänka att någon gjort sig skyldig till ett förfarande som är straffbart enligt denna lag och en inspektion är nödvändig för utredningen av brottet.

Tillsynsmyndigheten samt auktoriserade inspektörer har rätt att av foderföretagarna få de uppgifter och handlingar som behövs för inspektioner eller tillsyn enligt denna lag och Europeiska *unionens* lagstiftning. En foderföretagare ska *på uppmaning* lämna tillsynsmyndigheten och auktoriserade inspektörer alla de uppgifter *som behövs* för tillsynen och kontrollen.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om finska myndigheters rätt att utföra inspektioner och få information gäller också Europeiska *unionens* inspektörer. Tillsynsmyndigheten ska vid dessa inspektioner samarbeta med Europeiska *unionens* inspektörer.

Närmare bestämmelser om kontroll- och tillsynsförfarandet samt om provtagningen och om undersökningen av prov får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruks-

ministeriet.

ministeriet.

36 §

36 §

*Tillsynsregistret**Tillsynsregistret*

För tillsynen upprätthåller Livsmedelssäkerhetsverket ett riksomfattande register över anmälningsskyldiga foderföretagare enligt 18 § och över godkända laboratorier enligt 27 §.

För tillsynen upprätthåller Livsmedelssäkerhetsverket ett riksomfattande register över anmälningsskyldiga foderföretagare enligt 18 §, godkända laboratorier enligt 27 § och utsedda laboratorier enligt 28 b §.

37 §

37 §

*Uppgifter som införs i tillsynsregistret**Uppgifter som införs i tillsynsregistret*

I tillsynsregistret ska i fråga om godkända laboratorier införas

1) laboratoriets namn och adress samt övriga kontaktuppgifter,

2) analysmetoder som tillämpas vid ackrediteringen,

3) namnet på den person som ansvarar för undersökningarna i laboratoriet,

4) uppgifter om återkallelse av godkännande med stöd av 44 § eller annan påföljd,

5) verkställda tillsynsåtgärder samt andra motsvarande uppgifter som avses i denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter och som behövs med tanke på tillsynen.

I tillsynsregistret ska i fråga om godkända och utsedda laboratorier införas

1) laboratoriets namn och adress samt övriga kontaktuppgifter,

2) analysmetoder som tillämpas vid bedömning eller ackreditering,

3) det i 28 b § avsedda laboratoriets analysmetod,

4) namnet på den person som ansvarar för undersökningarna i laboratoriet,

5) uppgifter om återkallelse av godkännande med stöd av 44 § och återkallelse av beslut om att utse ett laboratorium med stöd av 44 a § samt uppgifter om andra påföljder,

6) uppgifter om tillsynsåtgärder som genomförts i godkända laboratorier samt andra motsvarande för tillsynen behövliga uppgifter som avses i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den.

Uppgifterna utplånas ur registret tio år efter det att foderföretagaren har meddelat tillsynsmyndigheten om att verksamheten upphört eller efter det att verksamheten upphört. Uppgifter om straff får dock utplånas först när straffbarhet inte längre föreligger för gärningen. Om en uppgift beror på ett beslut som ännu inte har vunnit laga kraft och beslutet senare upphävs ska uppgiften utplånas så snart beslutet om upphävande har vunnit laga kraft.

Uppgifterna om en foderföretagare gallras ur registret tio år och uppgifterna om ett laboratorium tre år efter det att företagaren eller laboratoriet har meddelat tillsynsmyndigheten om att verksamheten upphört eller efter det att verksamheten upphört. Uppgifter om straff får dock gallras först när straffbarhet inte längre föreligger för gärningen. Om en uppgift beror på ett beslut som ännu inte har vunnit laga kraft och beslutet senare upphävs, ska uppgiften gallras så snart beslutet om upphävande har vunnit laga kraft.

38 §

Tillsynsmyndigheters och auktoriserade inspektörers skyldighet att lämna uppgifter

Om tillsynsmyndigheten eller en auktoriserad inspektör vet eller har skäl att misstänka att ett foder eller användningen av det kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, ska tillsynsmyndigheten eller den auktoriserade inspektören utan hinder av sekretessbestämmelserna omedelbart underrätta den behöriga miljö-, livsmedels-, veterinär- eller hälsoskyddsmyndigheten om detta. En anmälan ska också alltid göras till Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket ska underrätta Folkhälsoinstitutet om ett foder eller användningen av det kan orsaka fara för människors hälsa.

38 §

Tillsynsmyndigheters och auktoriserade inspektörers skyldighet att lämna uppgifter

Om tillsynsmyndigheten eller en auktoriserad inspektör vet eller har skäl att misstänka att ett foder eller användningen av det kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, ska tillsynsmyndigheten eller den auktoriserade inspektören trots sekretessbestämmelserna omedelbart underrätta den behöriga miljö-, livsmedels-, veterinär- eller hälsoskyddsmyndigheten om saken. En anmälan ska också alltid göras till Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket ska göra en anmälan till *Institutet för hälsa och välfärd*, om ett foder eller användningen av ett foder kan orsaka fara för människors hälsa.

41 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda att ett foder

1) tillverkas och bearbetas, om de produktions-, bearbetnings- eller förvaringslokaler, de metoder eller den utrustning som används vid bearbetningen eller tillverkarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

2) hanteras, om de lokaler för hantering eller förvaring, de metoder eller den utrustning som används eller foderföretagarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

3) släpps ut på marknaden eller används, om fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den eller om fodret används i strid med bruksanvisningarna eller om fodertillverkaren, den som släpper ut

41 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda att ett foder

1) produceras och framställs, om de produktions-, framställnings- eller förvaringslokaler, de metoder eller den utrustning som används vid tillverkningen eller tillverkarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska *unionens* foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

2) bearbetas, om de lokaler, de metoder eller den utrustning som används för bearbetning eller förvaring eller foderföretagarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska *unionens* foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

3) släpps ut på marknaden eller används, om

a) *fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,*

b) *fodret används i strid med bruksanvis-*

fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 18 § eller om fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 § eller om salmonellabakterie har påträffats i produktionsmiljön eller transportfordonet,

4) transporteras eller lagras, om transportmaterielen eller lagerlokalerna inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

5) är i omlopp på den inre marknaden, importeras eller exporteras, om fodret inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den.

Ett förbud får utfärdas endast om missförhållandet kan medföra fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, om missförhållandet fortgår eller återkommer eller förorsakas uppsåtligen.

Förbudet ska utfärdas för viss tid, om det missförhållande som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. Förbudet ska omedelbart återkallas, om det missförhållande på vilket förbudet grundar sig har avhjälpits eller om det inte längre är av betydelse för förbudet.

Förbudet ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärsinstansen förbjuder verkställighet av tillsynsmyndighetens beslut eller bestämmer att verkställigheten ska avbrytas.

42 §

Förnyad hantering förstörande och återsändande av foder

Har tillsynsmyndigheten med stöd av 41 § utfärdat ett förbud mot produktion, bearbetning, hantering, utsläppande på marknaden, användning, handel på den inre marknaden, import eller export av foder, kan Livsmedelssäkerhetsverket förordna att fodret på ett sätt som verket godkänner och på foderföretagarens bekostnad ska hanteras på nytt, förstöras,

ningarna,

c) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 18 §,

d) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 §, eller

e) salmonellabakterie har påträffats i produktionsmiljön eller transportfordonet,

4) transporteras eller lagras, om transportmaterielen eller lagerlokalerna inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

5) är i omlopp på den inre marknaden, importeras eller exporteras, om fodret inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den.

Ett förbud får meddelas endast om missförhållandet kan medföra fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, om missförhållandet fortgår eller återkommer eller om det förorsakas uppsåtligen.

Ett förbud ska meddelas temporärt, om det missförhållande som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. *Det temporära förbudet gäller tills tillsynsmyndigheten ger sitt slutliga avgörande i ärendet.* Förbudet ska återkallas utan dröjsmål om det missförhållande som förbudet grundar sig på avhjälpas eller om missförhållandet inte längre är av betydelse för förbudet.

Ett förbud ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärsinstansen förbjuder verkställighet av tillsynsmyndighetens beslut eller bestämmer att verkställigheten ska avbrytas.

42 §

Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder

Har tillsynsmyndigheten med stöd av 41 § meddelat ett förbud mot produktion, framställning, bearbetning, utsläppande på marknaden, användning, handel på den inre marknaden, import eller export av foder, kan Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att fodret på ett sätt som verket godkänner och på foderföretagarens bekostnad ska bearbetas på

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

användas för annat ändamål eller återsändas till avgångslandet. Till beslutet kan fogas bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid verkställigheten.

nytt, förstöras, användas för annat ändamål eller återsändas till *ursprungslandet*. Till beslutet kan fogas bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid verkställigheten.

*44 a §**Återkallelse av beslut om att utse ett laboratorium*

Livsmedelssäkerhetsverket ska återkalla det beslut genom vilket verket har utsett ett laboratorium, om den foderföretagare som avses i 28 b § begär det eller om verket får kännedom om att laboratoriet lägger ned sin verksamhet.

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett beslut om att utse ett laboratorium, om verket får kännedom om att laboratoriet eller den verksamhet som bedrivs där på något väsentligt sätt bryter mot krav i denna lag.

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett beslut om att utse ett laboratorium också för den tid som behandlingen av ett ärende som avses i 2 mom. kräver, om det är nödvändigt på grund av att verksamheten medför oskäligen skada för människors eller djurs hälsa eller miljön eller om bristerna i verksamheten vid laboratoriet riskerar äventyra undersökningsresultatens tillförlitlighet.

*44 b §**Återkallelse av tillstånd*

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett i 10 a § avsett tillstånd, om tillståndsinnehavaren på väsentligt sätt bryter mot tillståndsvillkor som meddelats enligt denna lag.

*46 §**Straffbestämmelse*

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) tillverkar, släpper ut på marknaden, importerar eller exporterar foder som inte uppfyller de i 6–15 § eller med stöd av dem föreskrivna kraven på foder eller på förpackandet eller märkningen av foder,

*46 §**Straffbestämmelse*

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) *producerar, framställer, släpper ut på marknaden, importerar eller exporterar foder som inte uppfyller de krav som föreskrivs i 6, 7 eller 9–15 a § eller med stöd av dem,*
2) *bryter mot vad som föreskrivs om till-*

2) bryter mot bestämmelsen i 17 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den om tillverkning, hantering, transport, lagring, användning eller kvalitetssäkring av foder,

3) bryter mot ett temporärt förbud som utfärdats med stöd av 16 §,

4) försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 18 §, den skyldighet att föra journal som föreskrivs i 19 § eller den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 34 § 2 mom.,

5) försummar att ansöka om godkännande som foderföretagare enligt 20 §,

6) i strid med 15 § eller i övrigt ger vilseledande uppgifter om ett foder eller ett foders egenskaper, eller

7) bryter mot ett föreläggande som utfärdats med stöd av 40 §, ett förbud som utfärdats med stöd av 41 §, ett föreläggande som gäller hantering, förstörande eller återsändande som utfärdats med stöd av 42 § eller fortsätter sin verksamhet fastän en registrering eller ett godkännande har avbrutits eller återkallats med stöd av 43 §, ska, om inte försummelsen eller den fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön som gärningen medfört ska anses ringa eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för foderlagsförseelse dömas till böter.

verkning, bearbetning, transport, lagring, användning eller kvalitetssäkring av foder i 17 § eller med stöd av den,

3) bryter mot ett temporärt förbud som meddelats med stöd av 16 §,

4) försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 18 §, den skyldighet att föra journal som föreskrivs i 19 § eller den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 34 § 2 mom.,

5) försummar att ansöka om godkännande som foderföretagare enligt 20 §,

6) i strid med 14 eller 15 § eller i övrigt ger vilseledande uppgifter om ett foder eller ett foders egenskaper,

7) försummar att iaktta förpackningskrav enligt 15 a §,

8) bryter mot ett föreläggande som meddelats med stöd av 40 §, ett förbud som meddelats med stöd av 41 §, ett föreläggande som gäller bearbetning, förstörande eller återsändande som meddelats med stöd av 42 § eller fortsätter sin verksamhet fastän en registrering eller ett godkännande har avbrutits med stöd av artikel 14 eller återkallats med stöd av artikel 15 i foderhygienförordningen, eller

9) bryter mot

a) de allmänna kraven om fodersäkerhet i artikel 15 i allmänna livsmedelsförordningen, artikel 4 eller 6 i foderhygienförordningen eller bilaga I del A, bilaga II eller bilaga III till foderhygienförordningen eller artikel 4 eller 6 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

b) kraven om fodrets spårbarhet och om registrering av uppgifter enligt artikel 18 i allmänna livsmedelsförordningen, artikel 4 punkt A eller artikel 5 i GMO-spårbarhetsförordningen eller bilaga I del A

punkt II eller bilaga II till foderhygienförordningen,

c) kravet om anmälning med tanke på registrering i artikel 9 i foderhygienförordningen,

d) kravet om godkännande av anläggningar i artikel 10 i foderhygienförordningen, eller punkt 10 i avsnittet "lokaler och utrustning" i bilaga II till den, artikel 8.2 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder eller punkt 1 i bilaga VIII till den och bilaga IV till TSE-förordningen,

e) bestämmelserna om skyldigheter för foderföretagare i artikel 20 i allmänna livsmedelsförordningen eller artikel 5 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

f) egenkontrollskyldigheterna i artikel 5—7 i foderhygienförordningen eller bilaga I och II till foderhygienförordningen,

g) om export i artikel 12 i allmänna livsmedelsförordningen,

h) bestämmelsen om utsläppande på marknaden i artikel 3 i tillsatsförordningen eller artikel 9 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

i) bestämmelserna om märkning eller presentation i artikel 16 i tillsatsförordningen eller bilaga III till tillsatsförordningen, artikel 25 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder, artikel 4.b i GMO-spårbarhetsförordningen eller artikel 11 eller 13—20 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder eller bilaga II eller V—VIII till den förordningen,

j) bestämmelsen om förpackning i artikel 16 i tillsatsförordningen eller artikel 23 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

k) bestämmelserna om allmänna användningsvillkor i bilaga IV till tillsatsförordningen och bilaga I till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

l) kravet om ansökan om godkännande i artikel 4 i tillsatsförordningen eller artikel 16 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,

m) förbuden angående utfodring av djur i bilaga IV till TSE-förordningen eller bilaga III till förordningen om genetiskt modifierade

livsmedel och foder, eller

n) en foderrättsakt i Europeiska unionens lagstiftning om genomförande av förordningarna i punkterna a—m, ska, om inte försummelsen eller den fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön som gärningen medfört ska anses ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för foderlagsförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I 27 § avsedda egenkontrollaboratorier som godkänts före ikraftträdandet av denna lag får utan separat godkännande fortsätta sin verksamhet utan ackreditering eller kompetensbedömning i ett och ett halvt år från ikraftträdandet av lagen
